

บรรณานุกรม

หนังสือ

กระแสร มาสยาภรณ์. วรรณคดีวิเคราะห์ : หลักบางประการ. กรุงเทพมหานคร :
แผนกการพิมพ์โรงเรียนสตรีเนติศึกษา, 2522

กิ่งแก้ว อัครดากร. คติชนวิทยา. กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู,
2519

_____ . วรรณกรรมจากบ้านใน. กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมการฝึกหัดครู. 2513.

กীরดี บุญเจือ. ชุดพื้นฐานปรัชญาจริยศาสตร์สำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2519..

กุหลาบ มัลลิกะมาส. คติชาวบ้าน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนการพิมพ์, 2509.
คณะกรรมการจังหวัดสุรินทร์. สุรินทร์. สุรินทร์ : สุรินทร์การพิมพ์, (ม.ป.ป.)
จารุวรรณ ธรรมวัตร. คติชาวบ้าน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรวัฒนา,
(ม.ป.ป.)

_____ . วิเคราะห์เพลงเด็กอีสาน. กภาพสินธุ์ : จินตพันธ์การพิมพ์, 2522.

จารุบุตร เรืองสุวรรณ. ของค้ออีสาน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรี, 2519.

ฉำ ทองคำวรรณ. หลักภาษาเขมร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2520.

เฉลิมเกียรติ ฝืนวาล. จิตวิเคราะห์ของพรอยค์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดวงกมล,
2521.

เชิดชาย เหล่าหล้า. สังคมวิทยาชนบท. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แพรวพิทยา, 2519.

ทะนัน จันทร์พันธ์ และชาติชาย พรหมจักรินทร์. พจนานุกรมเขมร (สุรินทร์) ไทย-อังกฤษ.

กรุงเทพมหานคร : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

เคโซ สวานนท์. จิตวิทยาสังคมฉบับแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติมใหม่. กรุงเทพมหานคร :

โอเคียนส์ไตร์, 2519..

- อุย ชุมสาย, ม.ล. วรรณกรรมพินิจเชิงจิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ -
ไทยวัฒนาพานิช, 2516.
- ชวัญ ปุณโณทก. วรรณกรรมอีสาน. กรุงเทพมหานคร : โอเคียนส์โตร์, 2522.
- ประคอง กรรณสูต. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ -
ไทยวัฒนาพานิช, 2520,
- ประสาธ หลักศิลา. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ก้าวหน้า, 2514.
- ประสิทธิ์ กายพยักกลอน. แนวทางการศึกษาวรรณคดี ภาษากวี การวิจักษ์และวิจารณ์.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2521.
- มะอบ โปชะกฤษณะ, ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และศิระพร สุขคนธพงเฒ่า. การละเล่นของเด็ก
ภาคกลาง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการรัฐมนตรี, 2522.
- เพลงชาวบ้าน. พระนคร : โรงพิมพ์ราษฎร์เจริญ (ม.ป.ท.)
- ภิญโญ จิตต์ธรรม. เพลงพื้นเมืองภาคใต้ "เพลงร้องเรือ หรือเพลงกล่อมเด็ก".
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ ส. การพิมพ์, 2509.
- มณี พยอมยงค์. ประวัติวรรณคดีล้านนา. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์คนเมืองการพิมพ์, 2513.
- มนตรี ตรีโมท. การละเล่นของไทย. กรุงเทพมหานคร : กองการสังคีต กรมศิลปากร,
2497.
- สิทธา พิณีจิวกล และประทีป วาทิกทินกร, ร้อยกรอง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ -
สถานสงเคราะห์หัดยิงปากเกร็ด กรมประชาสงเคราะห์, 2518.
- สิทธา พิณีจิวกล และทิพย์สุนทร นาคชน. การอ่านและการพิจารณาหนังสือ ท.021..
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2520
- สุวิวงศ์ พงศ์ไพฑูย์. คหิชาบ้านภาคใต้. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ก้าวหน้า, 2512.
- สุภัทรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
2520.
- เสฐียรโกเศศ (พระยาอนุมานราชชน). วัฒนธรรมเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2516.

อานนท์ อากาภิรม. ลักษณะสังคมและปัญหาสังคมของไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
ไอเคียนส์โคร์, 2521.

เอนก นาวิกมูล. เพลงนอกศตวรรษ. กรุงเทพมหานคร : การเวก, 2521.

เอกสารอื่น ๆ

จารุณี กองพลพรหม. "โลกทรรศน์ : วรรณกรรมพื้นบ้าน หมู่บ้านชาวมหาจุฬาราชมนตรี"
กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523

จารุวรรณ จันทร์เกษ. "แนวความคิดค่านิยมในวรรณกรรมร้อยกรอง ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.

ชวนชอบ บุญแสน. "บันทึกเรื่องมอญ" (บันทึกส่วนตัว)

ประคอง เจริญจิตรกรรม. "วรรณกรรมอีสาน สังขศิลป์." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.

ประคอง นิมมานเหมินทร์. "ลักษณะวรรณกรรมภาคเหนือ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510.

ประจักษ์ สายแสง. "วรรณกรรมจากคำบลศรีศรีมาศ สุโขทัย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.

ปราณี ขวัญแก้ว. "วรรณคดีชาวนาจากทุกคำ คำบลศรีศรีมาศ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.

ปิ่น คีสม. "บันทึกเพลงพื้นเมือง และการละเล่นพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์" (บันทึกส่วนตัว)

ปรีชา อุตระกุล. "วรรณกรรมพื้นบ้าน จากคำบลศรีศรีมาศ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

ณกา บุญจากาญจน์. "วิเคราะห์การละเล่นพื้นเมืองของอีสานใต้." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523

เยาวเรศ สิริเกียรติ. "เพลงกล่อมเด็กของไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520

วิภา กงกะนันทน์. "รายงานผลการวิจัยโครงการรวบรวมและศึกษานิทานพื้นบ้านของ
พวกกะเหรี่ยงจอมบึง กับเขมรราชบุรี." กรุงเทพมหานคร : คณะกรรมการ
วิจัยแห่งชาติ, 2521

วิมล คำศรี. "การสอนคติชนวิทยาในวิทยาลัยครูภาคใต้." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต
ภาคศึกษามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

สุกัญญา สุจฉายา. "เพลงปฎิพาทย์ . การศึกษาในเชิงวรรณคดีวิเคราะห์." วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2523.

สุมาลย์ เรื่อง เกษ. "เพลงพื้นเมืองจากพนมทวน อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี."
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2518

บทความ

กมล เกตุสรี. "เมืองสุรินทร์" ที่ระลึกสมาคมชาวสุรินทร์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ -
การรถไฟ, 2505

คำเนียร เลขะกุล. "สุรินทร์ในอดีต" อนุสาร อ.ส.ท. 3 (ตุลาคม 2518) 7-9

นันทกา พลอยแก้ว. "การละเล่นของเด็กศึกแถวสามย่าน เปรียบเทียบกับเด็กชุมชนชายถ่าน
หมู่บ้านวัฒนานาเวศน์." อักษรศาสตร์. 10 (กรกฎาคม - สิงหาคม, 2519) 33-35

ปราณี วงษ์เทศ. "เพลงพื้นบ้าน", วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร, 2(เมษายน - มิถุนายน,
2521) : 3 - 38

พิพัฒน์ ฤกษ์สำราญ. "โน้ตเพลงกลอนปี่กิ่งทอง" วารสารศิลปากร 1(พฤษภาคม 2518) 29.

สัมภาษณ์

แก่นจันทร์ นามวัฒน์. ผู้ฝึกซ้อมคณะครูที่จะแสดงเรีอัมอันเรในงานแสดงช้างของจังหวัดสุรินทร์,
2 กุมภาพันธ์ 2524.

ปิ่น คีสม. ครูใหญ่โรงเรียนบ้านโคกตาพรหม, 7 กุมภาพันธ์ 2524.

ยันต์ ยี่สุนศรี. อดีตครูใหญ่บ้านโพธิ์ทอง ต.ไหล อ.ปราสาท จ.สุรินทร์, 4 กุมภาพันธ์ 2524.

สรศักดิ์ กองสุข. 5 มกราคม 2524.

อนันต์ นารองาม. ชาวเขมรอพยพศูนย์บ้านดุมพุก ต.ตาเบา อ.ปราสาท จ.สุรินทร์, 14 กุมภาพันธ์ 2524.

ภาษาอังกฤษ

Books

Commins, Dorothy B. Lullabies of the World. New York: Random House, 1967.

Dorson, Richard M. Folklore Research Around the World. Indiana University, 1961.

Dundes, Alan. The Study of Folklore. Englewood Cliffs: Prentice-Hall Inc., 1965.

_____. "Oral Literature." Instruction to Cultural Anthropology. Edited by James A. Clifton. Boston: Houghton Muffin Co., 1968.

Lord Albert B. The Singer of Tales. Massachusetts: Harvard University Press, 1960.

PTIN CHAP, et al. DANSES POPULAIRES AU CAMBODGE Premiere. PHNOM
PENH: I'Institut Boudhhique, 1964.

Russell, J. and Boswell, George W. Fundamental of Folk literature.
Netherlands: Anthropological Publication, 1962.

Thompson Stith. The Folktale. New York: Holt Richard and Winston
Inc., 1946.

Other Materials

Margaret Read, MacDonald. "An Analysis of Children's Folktale
Collections with An Accompanying Motif-Index of Juvenile
Folktale Collections (Volumes I and II)." Dissertation
Abstracts International 40 (August 1979): 1000-A.

Vonne Rachel Lockwood Y. "The Burgenland Croats: and Tradition and
Historical Process." Dissertation Abstracts International
40 (August 1979): 100-A.

ภ า ค ๕ ๖ ๗ ๘

รายชื่อวิทยากร

1. นายปิ่น คีสม์ อายุ 59 ปี เป็นครูใหญ่โรงเรียนบ้านโคกตาพรหม ภูมิลำเนา อยู่หมู่บ้านกงมัน ต.คอโค อ.เมือง จ.สุรินทร์ เป็นผู้ที่มีความสามารถในดนตรีพื้นเมือง การละเล่นพื้นเมืองและเพลงพื้นเมืองมากที่สุดคนหนึ่ง เครื่องดนตรีที่นายปิ่น คีสม์ มีความชำนาญเป็นพิเศษ คือ โทน ในปัจจุบัน นายปิ่น คีสม์ เป็นผู้ฝึกซ้อมคณะกันตรึม หมู่บ้านกงมัน

2. นายโบราณ จันทร์กลิ่น อายุ 39 ปี มีอาชีพทำนา เป็นผู้จรรีฎเพลงในคณะ กันตรึม บ้านกงมัน เริ่มสนใจเพลงพื้นเมือง ตั้งแต่อายุ 14 ปี โดยฝึกซ้อมกับนายเทียน ปัจจุบันมีภูมิลำเนาอยู่หมู่บ้านกงมัน ต.คอโค อ.เมือง จ.สุรินทร์

3. นายเปรย อายุ 43 ปี มีอาชีพทำนา ภูมิลำเนาอยู่หมู่บ้านกงมัน เป็นผู้ สืบขอในวงคณะกันตรึม บ้านกงมัน สนใจทางสืบขอตั้งแต่อายุ 15 ปี และฝึกสืบขอจาก นายบุญ ส่อมทอง

4. นายเฉียบ สามศรี อายุ 43 ปี มีอาชีพทำนา ภูมิลำเนาอยู่หมู่บ้านกงมัน เป็นผู้ตีโทน

5. นายเกียด สนิทภัทร อายุ 41 ปี มีอาชีพทำนา ภูมิลำเนาอยู่หมู่บ้านกงมัน ต.คอโค อ.เมือง จ.สุรินทร์

6. นายชวนชอบ บุญเสน อายุ 39 ปี เป็นข้าราชการหน่วยผสมพลเรือน ตำรวจทหาร ค่ายวีรวัฒน์โยธิน จังหวัดสุรินทร์ ภูมิลำเนาอยู่ อ.เมือง จ.สุรินทร์ เป็นผู้ที่มีความสามารถเล่นเพลงอายุขัยมากที่สุดคนหนึ่ง

7. นายยันต์ ยี่สุนศรี อายุ 73 ปี อดีตครูใหญ่บ้านโพธิ์ทอง ต.ไพล อ.ปราสาท เป็นผู้ตีฝึกตะกนโปดกต๋อง กับนายเหือน เป็นคนแรก และเดินทางไปแสดงในที่ต่าง ๆ ร่วมกับนายเหือน ตลอดมา

8. นายเต็น กระจ่างดี อายุ 69 ปี อาชีพทำนา ภูมิลำเนาอยู่ ต.ไหล
อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ เป็นนักดนตรีพื้นเมือง มีความสามารถเป่าปี่ ตีโทน ตั้งแต่
อายุ 20 ปี อยู่ในวงกันตรึมของนายเทือน ทรงศูนย์ดี

9. นายเทียน กระจายศรี อายุ 32 ปี เป็นครูประจำโรงเรียนบ้านลำชี
มีความสามารถในการเรีอมอ้นเร และแสดงในงานแสดงช่างของจังหวัด สุรินทร์ ทุกปี

10. นางสาวนฤมล อยู่มี่ เป็นข้าราชการประจำองค์การบริหารส่วนจังหวัด
เป็นผู้ที่มีความสามารถเรีอมอ้นเร และการแสดงในงานแสดงช่างของจังหวัดสุรินทร์ทุกปี

11. นางสาวนวลอนงค์ สุรอนาค อายุ 28 ปี เป็นครูประจำโรงเรียน
รัฐประชาสามัคคี มีความสามารถเรีอมอ้นเรมาก

12. นางทัศนีย์ เกษะชาติ อายุ 25 ปี เป็นครูประจำโรงเรียนปราสาท
มีความสามารถเรีอมอ้นเรมาก

13. นางฉิม ผ่องใส อายุ 58 ปี อาชีพทำนา

14. นางเกียน ทองสวัสดิ์ อายุ 56 ปี อาชีพช่างคักเคม

15. นางกิง พิศเพลิน อายุ 73 ปี

16. นายสมบูรณ์ เพิ่มพูน อายุ 68 ปี เป็นชาวเขมรจังหวัดพระคบอง แต่
อพยพติดตามญาติมาอยู่บ้านสวาย ตั้งแต่อายุ 20 ปี เป็นผู้มีความรู้ทั้งภาษาเขมร ภาษาไทย
เป็นอย่างดี

ประวัติจังหวัดสุรินทร์

จังหวัดสุรินทร์ เป็นจังหวัดเล็ก ๆ ตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย มีอาณาเขตทางทิศใต้ติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตย โดยมีทิวเขาดงรัก เป็นเส้นกันเขตแดน ความใกล้ชิดทางก้นภูมิประเทศ จึงทำให้การถ่ายทอดวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มชนเกิดขึ้น ทั้งความเป็นมาของประวัติศาสตร์และชาติพันธุ์ ทำให้จังหวัดสุรินทร์ มีลักษณะที่แตกต่างไปจากจังหวัดอื่น ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย คือ ประชากรส่วนใหญ่พูดภาษา เขมร เรียกว่า "ภาษาเขมรสูง" ประชากรกลุ่มที่พูดภาษาเขมร เป็นกลุ่มที่มีมากในท้องที่อำเภอเมือง อำเภอปราสาท อำเภอสังขะ อำเภอสี่ขงภูมิ อำเภอท่าตูม กิ่งอำเภอทามเข็ง กิ่งอำเภอลำดวน และภาษาเขมรสูงนั้น แตกต่างไป จากภาษาเขมรกัมพูชาไปบ้าง ทั้งสำเนียง และศัพท์ ส่วนประเพณี วัฒนธรรม ศิลปะ และการละเล่นนั้นจึงแตกต่างไปจากจังหวัดอื่น ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้วยกัน

ประวัติศาสตร์เมืองสุรินทร์ นักประวัติศาสตร์และโบราณคดี สันนิษฐานว่า เมืองสุรินทร์ เป็นเมืองเก่าแก่เมืองหนึ่ง ที่มีผู้คนตั้งหลักแหล่งอยู่ก่อนสมัยกรุงศรีอยุธยา เป็นราชธานี เพราะมีโบราณวัตถุ และโบราณสถานที่มีอายุเก่าแก่กว่ากรุงศรีอยุธยาหลาย แห่ง จังหวัดสุรินทร์เดิมมีชื่อว่า "บ้านประทาย" หรือ "ไผท" ต่อมาถูกยกฐานะเป็นเมือง เรียกว่า "เมืองประทายสมันต์" หรือ "ไผทสมันต์" บริเวณท้องที่จังหวัดสุรินทร์ เคยเป็นที่อยู่ของพวกขอม และพวกขามาก่อน และขอมพวกนี้เคยเจริญรุ่งเรืองมีอำนาจยิ่งใหญ่ถึงกับ สร้างปราสาทหินในพระพุทธศาสนา และศาสนาพราหมณ์มาแล้ว แรกภายหลังเมื่อยกเป็น เมืองขึ้นของเจนละ (กัมพูชา) พวกขอมเหล่านี้ถูกกวาดต้อนเอาไปสร้างปราสาทหินของ กษัตริย์เจนละไปหมดสิ้น ทำให้ที่ราบสูงอีสานซึ่งมีเมืองสุรินทร์รวมอยู่ด้วยนั้น ต้องกลายเป็นเมืองว่างไป และเป็นเหตุให้ชนชาวขอมหายไปจากโลก

ต่อมาในสมัยแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์มหาราช มีชนเผ่าหนึ่ง ไทยเรียกว่า "ส่วย" ไคอพยพมาจากแขวงเมืองอัตตะปือ และเมืองแสนปาง ผังชายแม่น้ำโขง เข้ามายังหลักแหล่งอยู่หลายพวกแต่ละพวกมีหัวหน้าควบคุมคือ

- พวกที่ 1 ตั้งหลักฐานอยู่ที่บ้านเมืองที่ หัวหน้าชื่อ เชียงปุม น้องชายชื่อ เชียงปัด
- พวกที่ 2 ตั้งหลักฐานอยู่ที่บ้านกุกหวาย ในท้องที่อำเภอรัตนบุรี เคียงหัวหน้าชื่อ เชียงดี
- พวกที่ 3 ตั้งหลักฐานอยู่ที่บ้านเมืองสิง ในท้องที่อำเภอจอมพระ เคียงหัวหน้าชื่อ เชียงสง
- พวกที่ 4 ตั้งหลักฐานอยู่ที่บ้านลำควน ในท้องที่อำเภอสังขะ หัวหน้าชื่อ เชียงขัน
- พวกที่ 5 ตั้งหลักฐานอยู่ที่บ้าน อัจจะปะนึ่ง หรือบ้านโคกอัจจะ ในท้องที่อำเภอสังขะ หัวหน้าชื่อ เชียงชะ
- พวกที่ 6 ตั้งหลักฐานอยู่บ้าน จารพัก อำเภอศีขรภูมิ เคียงหัวหน้าชื่อ เชียงไชย

ในปี พ.ศ. 2302 บรรดาหัวหน้าหมู่บ้านทั้งหลาย ได้แสดง ความดีความชอบให้ทางราชการรู้ ด้ยการติดตามช้างเผือกของสมเด็จพระที่นั่งสุริยาศน์อมรินทร์ ที่แตกโรงหนีมาทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือเข้าสู่เขตพินาย เป็นเมืองอยู่ในเขตการปกครองเจ้าหน้าที่กรมช้าง ความดีความชอบครั้งนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้พระราชทานบรรดาศักดิ์ให้ดังนี้

ตากะจะ เป็นหลวงแก้วสุพรรณ (ตากะจะ เป็นบุคคลสำคัญผู้หนึ่งในการ
คิดคามชางกราวนั้น และเป็นบรรพบุรุษ ชาวเมืองชูนันท์.

เชียงใหม่ เป็นหลวงปราบ

เชียงใหม่ เป็นหลวงเพชร

เชียงใหม่ เป็นหลวงสุรินทร์ภักดี

เชียงใหม่ เป็นหลวงศรีนครเตา

ต่อมาหลวงสุรินทร์ภักดี (เชียงใหม่) ได้กราบบังคมทูลขอพระบรมราชานุญาต
ย้ายชุมชนจากบ้านเมืองที่ มาอยู่ ณ บ้านกู่ทะบาย ซึ่งเป็นเมืองเก่าสมัยขอมเรื่องอำนาจ
ส่วนเมืองที่ ให้เชียงใหม่คนองชายเป็นหัวหน้าแทน และในภายหลังต่อ ๆ มา หัวหน้าหมู่บ้าน
ทั้งหลายที่ใ้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์ไ้ค่นำของป่าอย่างคี่ส่งไปยังอยุธยา สมเด็จพระ
ที่นั่งสุริยยามรินทร์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีบรรดาศักดิ์สูงขึ้น คือ

1. หลวงสุพรรณ (ตากะจะ) เป็นพระภักดีศรีนครลำดวน เป็นเจ้าเมือง
ยกบ้านประสาธน์เหลี่ยมดงลำดวนเป็นเมืองชูนันท์ (คืออำเภอชูนันท์ปัจจุบัน)
2. หลวงเพชร (เชียงใหม่) เป็นพระสังฆะบุรีศรีนครอัจจะปะนึ่ง เป็นเจ้า
เมือง ยกบ้านโคกอัจจะปะนึ่งหรือบ้านดงยาง เป็นเมืองสังฆะ (คืออำเภอ
สังฆะ ปัจจุบัน)
3. หลวงสุรินทร์ ภักดี (เชียงใหม่) เป็นพระสุรินทร์ภักดีศรีนครจางวางเป็น
เจ้าเมือง ยกบ้านกู่ทะบายเป็นเมืองปะทายสมันต์ (คือเมืองสุรินทร์ใน
ปัจจุบัน)
4. หลวงศรีนครเตา (เชียงใหม่) เป็นพระนครเตา เจ้าเมือง ยกบ้านกู่ทวาย
หรือบ้านเตาเป็นเมืองรัตนบุรี และให้เมืองที่ตั้งใหม่ขึ้นต่อเมืองพิมายตามเดิม)

ในปี พ.ศ. 2311 และปี 2314 สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี ได้ยกกองทัพ
ไปตีเมือง ปทายมาศ เป็นเหตุให้พวกเขมรต่ำ ในเมืองนั้นอพยพเข้ามาอยู่ในบริเวณเมือง
ปทายสมันต์เป็นอันมาก และในจำนวนผู้อพยพมานี้ได้มี "นางคาม" บุตรีเจ้าเมืองปทายเพชร
รวมทั้งพี่น้องบ่าวไพร่ เมืองเสียมราฐ ก็ได้พากันมาอยู่เมืองปะทายสมันต์ ต่อมา "นางคาม"
ได้แต่งงานกับบุตรชายของสุรินทรภักดีศรีนครจำจางวาง (เชียงใหม่) ชื่อ สุน คังนั้นชาว
เมืองปะทายสมันต์ จึงเป็นส่วยปะปนเขมรและเพราะเหตุชาวเขมรมีความเจริญรุ่งเรือง
มาก่อน วัฒนธรรมทั้งความเป็นอยู่ก็ผันแปรไปทางเขมรมากขึ้น

ในสมัยสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก เมือง "ปทายสมันต์" ได้เปลี่ยนชื่อเป็น
"เมือง สุรินทร์" ตามคำนำหน้าของนามบรรพคาศักดิ์เจ้าเมืองคนแรก (เชียงใหม่) และเนื่อง
จากบรรพบุรุษชาวสุรินทร์ ได้ร่วมสงครามหลายครั้ง ในปี พ.ศ. 2349 พระบาท
สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ได้โปรดเกล้าฯ ให้เมืองสุรินทร์ เมืองสังขะ และเมือง
ชูขันธ ซึ่งตั้งตรงต่อกรุงเทพฯ ไม่คองขึ้นกับเมืองพิมาย และต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้
มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขอาณาเขตมณฑลต่าง ๆ หลายครั้ง จนในสมัยรัชกาลที่ 6 มณฑล
ทั้งหลายก็ถูกแบ่งใหม่อีก และจังหวัดสุรินทร์ขึ้นอยู่ มณฑลอุบล

บรรพบุรุษชาวสุรินทร์ ได้เป็นเจ้าเมืองปกครองเมืองสุรินทร์ ติดต่อกันมาตั้งแต่
ประมาณ ปี พ.ศ. 2303 - 2450 รวมเวลาประมาณ 147 ปี ต่อจากนั้นรัฐบาลกลาง
ก็ได้ส่งข้าราชการจากส่วนกลางไปปกครองติดต่อกันมา ซึ่งเรียกว่า ข้าหลวงประจำจังหวัด

สุรินทร์ในปัจจุบัน

ที่ตั้ง

จังหวัดสุรินทร์ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างเส้นแวง
ที่ 103° และ 105° ตะวันออก เส้นรุ้งที่ 15° และ 16° เหนือ ห่างจากกรุงเทพมหานคร
โดยทางรถไฟประมาณ 420 กิโลเมตร

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดมหาสารคาม จังหวัดร้อยเอ็ด
ทิศใต้	ติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐกัมพูชาประชาธิปไตย มีทิวเขา บรรทัดเป็นเส้นกั้นเขตแดน
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดศรีสะเกษ
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดบุรีรัมย์

ลักษณะพื้นที่

จังหวัดสุรินทร์อยู่ในเขตที่ราบสูง มีเนื้อที่ประมาณ 8,785 ตารางกิโลเมตร หรือ 5,489,950 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 10 ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง เฉลี่ยโดยประมาณสูงจากระดับน้ำทะเล 1500 - 1800 ฟุต ในจำนวนพื้นที่ทั้งหมดเป็นเนื้อที่นา ประมาณ 2,722,376 ไร่ หรือร้อยละ 54 นอกนั้นเป็นเขตที่อยู่อาศัย ทำไร่ ทำสวน ส่วนที่เป็นป่าทึบประมาณร้อยละ 27 หรือประมาณ 1,498,770 ไร่ เป็นจังหวัดชายแดนติดต่อกับประเทศกัมพูชา มีภูเขาบรรทัดกั้นเขตแดน มีช่องทางขึ้นลงระหว่างไทยกับกัมพูชา 35 ช่อง และความยาวตลอดแนวชายแดนประมาณ 90 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิอากาศ

อุณหภูมิโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 60 - 67 องศาฟาเรนไฮต์ มีลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้พัดผ่าน และแบ่งเป็น 3 ฤดู ในฤดูหนาว อากาศจะหนาวจัด อุณหภูมิอาจลดลงถึง 50 องศาฟาเรนไฮต์ ในฤดูร้อนอากาศค่อนข้างร้อนจัด แดดแรง อุณหภูมิอาจสูงขึ้นไปถึง 90 องศาฟาเรนไฮต์ สำหรับฤดูฝนส่วนมากฝนจะตกกล้าซาและไม่สม่ำเสมอ ทำให้ประสบปัญหาฝนแล้ง เฉลี่ยปริมาณน้ำฝนวัดได้ 1,259.9 มิลลิเมตรต่อปี

ทรัพยากรธรรมชาติ

จังหวัดสุรินทร์ มีแหล่งน้ำที่สำคัญ 6 สาย ได้แก่ ลำน้ำมูล ลำห้วยเสนง ลำห้วยแก้ว ลำห้วยละหาร ลำห้วยทับทัน ลำห้วยระวี แต่แหล่งน้ำเหล่านี้ ในหน้าแล้งจะตื้นเขิน นอกจากลำน้ำมูล ซึ่งมีน้ำขังตลอดปี และมีประโยชน์ต่อการเกษตรกรรม การคมนาคมอย่างมาก ส่วนป่าไม้ นั้น มีประมาณ 1,498,770 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 27 ของพื้นที่ทั้งหมด พื้นที่ป่าสงวนอยู่ทางตอนใต้ของจังหวัด เป็นป่าแถบเทือกเขาบรรทัด ผลิตผลจากป่า ได้แก่ ฟืน ถ่าน เปลือกสีเสียด น้ำมันยาง หวาย ชัน ยางไม้ ชี้น้ำ และน้ำผึ้ง นอกจากนี้ทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ เช่น ภูเขานั้น จังหวัดสุรินทร์ไม่มีภูเขาใหญ่เลย แต่ตามชายแดนก็มีเนินเขาอยู่ตลอดแนว ซึ่งเป็นส่วนที่ต่อจากเทือกเขาบรรทัด หรือเขาพนมดงรัก และมีเขาสวยในเขตท้องที่อำเภอเมืองสุรินทร์ ซึ่งทางราชการได้สงวนทำเป็นวนอุทยานเขาสวย

การคมนาคม

ปัจจุบันนี้ การคมนาคมติดต่อระหว่างจังหวัดสุรินทร์กับจังหวัดใกล้เคียง สะดวกมาก เช่น มีทางหลวงแผ่นดินลวดยาง ทางหลวงจังหวัด ทางหลวง ร.พ.ช. ถนนดิน การคมนาคมที่สะดวกนั้นก็ยังมีทางรถไฟ จากสุรินทร์ถึงกรุงเทพฯ ส่วนทางรถยนต์นั้นก็เช่นกัน นอกจากนี้ยังมีถนนเชื่อมระหว่างจังหวัดใกล้เคียง สามารถไปมาติดต่อสะดวก ส่วนการคมนาคมทางน้ำนั้น ประชาชนส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้เลย

อาชีพของประชาชน

ประชาชนส่วนใหญ่ในจังหวัดสุรินทร์ ประกอบอาชีพทางการเกษตร ใช้น้ำที่ประมาณร้อยละ 46.10 ของพื้นที่ทั้งหมด ผลผลิตที่ทำรายได้ให้แก่จังหวัด คือ ข้าว ปอแก้ว มันสำปะหลัง ถั่วลิสง และพืชชนิดต่าง ๆ ส่วนสินค้าพื้นเมืองของสุรินทร์ก็ได้แก่ ผ้าไหมสุรินทร์ ของป่า เช่น น้ำผึ้ง หวาย น้ำมันยาง และเครื่องใช้ไม้พยุง

โบราณสถาน โบราณวัตถุ

จังหวัดสุรินทร์ มีโบราณสถานและโบราณวัตถุมากมาย ทั้งกำแพง คูเมือง ปราสาทหินมากกว่า 30 แห่ง เช่น กำแพงคูเมืองปทายสมันต์ หลักเมืองสุรินทร์ ปราสาทหินตาเมื่อน ปราสาทหินตาเมื่อนตุ้ง ปราสาทหินตาเมื่อนทม ปราสาทหินบานพลวง ปราสาทหินบานปราสาท ปราสาทหินบานไพล ปราสาทเมืองที ปราสาทหินศีขรภูมิ ปราสาทหินจอมพระ ปราสาทหินแสรอม ปราสาทสังข์ศิลป์ชัย ปราสาทบานจาน ปราสาทหมันชัย ปราสาทหินบานปราสาท ปราสาทกระเปียงเคี้ย ปราสาทยายเหงา ปราสาทตามอย ปราสาทภูมิโพน

ประเพณีวัฒนธรรม

ขนบธรรมเนียมประเพณี

1. งานเคื่อนห้า เป็นประเพณีมีมาแต่โบราณ ที่ประชาชนชาวสุรินทร์ ยังคงถือปฏิบัติอยู่ คือ ในวันขึ้น 1 ค่ำเคื่อนห้า ซึ่งเป็นวันขึ้นปีใหม่ของจันทรคติ ชาวสุรินทร์ จะพากันหยุดงาน 3 วัน เพื่อพักผ่อนและไปนมัสการพระพุทธบาทจำลอง ที่เขาสวาย พอถึงวันขึ้น 14 ค่ำ จะมีพิธีก่อภูเขาทรายตามวัดวาอารามทั่ว ๆ ไป รุ่งขึ้นวันขึ้น 15 ค่ำ มีการทำบุญตักบาตร และจากวันแรม 1 ค่ำ เป็นคนไป ตามประเพณีให้หยุดงานอีก 7 วัน เพื่อพักผ่อน

2. งานเคื่อนสิบ เรียกว่า "วันสารท" มี 2 ระยะเวลา ในระยะแรกตรงกับวันขึ้น 15 ค่ำ เคื่อน 10 ประชาชนจะพากันไปทำบุญตักบาตรที่วัด ในระยะหลังตรงกับวันแรม 14 ค่ำ สำหรับในวันนี้ทุกครัวเรือนจะทำพิธีเผาไฟ วิญญาณพรพบุรุษของตน คอยขาว ขนมต่าง ๆ พิธีนี้ชาวบ้านเรียกว่า "เผาโคณฑา" ตอนกลางคืนก็ไปฟังพระสวดมนต์ที่วัด ทำบุญ กรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลบุญต่าง ๆ ไปให้ญาติและในรุ่งเช้าในวันแรม 15 ค่ำ ไปทำบุญตักบาตรกันที่วัด

นอกจากนี้ยังมีประเพณีอื่น ๆ อีก เช่น งานมอ้งไฟ งานทำบุญข้างจี วันสำคัญทางศาสนา

ภาษาพื้นเมือง

ประชาชนชาวสุรินทร์ พุคภาษาพื้นเมือง แบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มพูคภาษาเขมร เป็นภาษาพื้นเมือง เป็นกลุ่มที่มีมากที่สุด กลุ่มนี้มีมากในท้องที่อำเภอเมืองสุรินทร์ ปราสาท กาบเชิง สังขะ คีขจรภูมิ ท่าตูม และกิ่งอำเภอลำควน ส่วนอำเภออื่น ๆ ก็มีบ้าง

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มพูคภาษาลาว เป็นภาษาพื้นเมือง ส่วนใหญ่อยู่อำเภอรัตนบุรี อำเภอสนม อำเภอชุมพลบุรี และมีบางส่วนของอำเภอคีขจรภูมิ และอำเภอท่าตูม กลุ่มนี้มีมากเป็นอันดับสองรองจากกลุ่มที่ 1

กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่พูคภาษาส่วย เป็นภาษาพื้นเมือง มีน้อยกว่าสองกลุ่มที่กล่าวมา ส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอจอมพระ คีขจรภูมิ สำโรงทาบ ที่อำเภอสังขะ และอำเภอท่าตูม

การปกครองส่วนภูมิภาค

จังหวัดสุรินทร์ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 11 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ 115 ตำบล
1,549 หมู่บ้าน ดังนี้

ที่	อำเภอ/กิ่งอำเภอ	พื้นที่ (ก.ม.) ²	ตำบล	หมู่บ้าน	ห่างจาก จังหวัด(กม.)	หมายเหตุ
1	เมืองสุรินทร์	1,279	19	270	-	ในเขตเทศบาล
2	ศีขรภูมิ	562	12	197	32	
3	ปราสาท	909	11	144	28	
4	สังขะ	1,308	13	144	49	
5	รัตนบุรี	491	14	187	70	
6	ทาทุม	644	8	134	52	
7	กาบเชิง	788	5	61	57	
8	ชุมพลบุรี	674	7	89	98	
9	จอมพระ	429	6	92	26	
10	สนม	459	5	64	46	
11	ลำโรงคาม	343	8	91	52	
12	กิ่งบัวเชด	479	3	41	78	
13	กิ่งลำดวน	420	4	35	25	
	รวม	8,785	115	1,549	-	

ที่มา : ที่ทำการปกครอง จังหวัดสุรินทร์

การศาสนา

ประชาชนส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ จำนวนวัด สำนักสงฆ์ ภิภุ สามเณร และศาลเจ้า มีดังนี้

อำเภอ/กิ่งอำเภอ	วัด	สำนักสงฆ์	ภิภุ	สามเณร	ศาลเจ้า
เมืองสุรินทร์	53	43	1,500	419	-
ปราสาท	18	26	478	283	-
ศีขรภูมิ	23	41	450	150	-
สังขะ	17	58	416	454	-
ทาดูม	37	18	512	110	-
รัตนบุรี	47	29	397	312	-
จอมพระ	29	4	268	155	-
ชุมพลบุรี	12	26	152	155	-
สนม	15	19	115	122	-
สำโรงทาบ	7	27	140	154	-
กาบเชิง	2	21	116	65	-
กิ่งอำเภอ ลำควน	2	5	42	39	-
กิ่งอำเภอ บัวเชด	3	9	110	65	-
รวม	265	326	4,696	2,463	-

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสุรินทร์

เพลงพื้นเมืองจังหวัดสุรินทร์

วิทยากร นายโบราณ จันทร์กลิ่น
อายุ 32 ปี
บันทึกวันที่ 7 มกราคม 2524

เพลงกันตรึม

1. เพลงไหว้ครู

ทำนอง ขวเรียง เศวต

อาหังอัญชฌุม
ทเวีทหวายมังก้อม
กุนกรุมจะหลย
เมียนเนะ เคะนา
แเคจคเนยเวียแฉย
เมียนเนยะ นีนิช
ยัวลแปลกคัคณา

ตัวข้าพเจ้า
ซุสัฎการะ ถวายมังกม
คุณครูที่นับถือ
มีลักษณะ
เหมือนกัน
มีแคคนนี้
ดูแปลกกว่าคนอื่น

2. เพลงโหมโรง

ทำนอง เพลงรำพาย

คัมเนียรเฉญอง
รูปปรือสตัยอง
คัมเนียรชะฉเวีย
เมียนเนะ เคะนา
แเคจคเนยเวียแฉย

ทาทางเคินแซมชอย
ผู้ชายแท้ ๆ
เคินเหมือนผู้หญิง
มีลักษณะ
เหมือนกัน

เมียนเนยะนี่นิธ

ยวลแปลกคัคนา

ชน้อฮโอยปโอนบอง

โจลพองเกลินปลา

ปีแองเคิมเวีย

ปีค้อลปุมบัก

ปกาเออยเนือมอญ

เนือมแจญเคิวทเวิต

ลอยยวลปโอนเวือต

เนิวก็ฮวทานนา

ชเวียชเคิงจัมปรีว

เนียงบ้องคอชบัย คิว

เนียงแจญเคิวคองตี

บองเบอเคิวเฮย

กัมปัดล้งแกจปกายปรีว

เนียงแจญเคิวคองตี

กัมปรีวเวียง

มีแตกนนี้

กูแปลกกว่าคนอน

สงสารอะไรนงพี

เหมือนกลืนคอกไม้

นี้แหละทันเคิม

ไมหายไปไหน

คอกไม้เอยพาช่า

พาทอกไปถวาย

โหยลนง

อยู่ที่ศัสสนโค

ผู้หญิงบางประเปรี๊ยว

นงคลองลอสไปเขี้ยว

นงออกไปตักน้ำ

พ็ญไปแล้ว

เปล่งปลั่งเหมือนคาวประกายพริก

นงออกไปตักน้ำ

คอกคูนบานเวียงราย

3. เพลง ทำนอง อันมองขมแงงขม

ขมร้ายขมเค็งจัมเป็ร
เนียงคะมู๋ออนนุญ
บองวีป ฎู รเค็ส
ปขวร จเวียงจรม
เนียงคะมู๋ออนนุญ
กิตคามบองปีกรอย
ขมร้ายขมอ้งล้ง
แมเนียง บังคัง
กน็องเวียงขมเว็ค
คางลือหมอคาร
คางกร้อมเคี้ยเอ็ค
กน็องเวียงขมเว็ค
เทอเมะบองโจลมาน
ทงยัลเง็ยจ ขควน
บองแจญรีนมีวน
รีนมหา ขลาล็อป
รีนทงยมินมาน
บองขูรีนยุป
รีนมหาขลาล็อป
บั้งออนเจ็ทขมเว็ย
ทงยัลเง็ยจ ทรชะล็ด
เนียงป กัรวะคเน็ย

ขมร้ายขมเค็งจัมเป็ร
เนียงคะมู๋ออนนุญ
บองวีป ฎู รเค็ส
ปขวร จเวียงจรม
เนียงคะมู๋ออนนุญ
กิตคามบองปีกรอย
ขมร้ายขมอ้งล้ง
แมเนียง บังคัง
กน็องเวียงขมเว็ค
คางลือหมอคาร
คางกร้อมเคี้ยเอ็ค
กน็องเวียงขมเว็ค
เทอเมะบองโจลมาน
ทงยัลเง็ยจ ขควน
บองแจญรีนมีวน
รีนมหา ขลาล็อป
รีนทงยมินมาน
บองขูรีนยุป
รีนมหาขลาล็อป
บั้งออนเจ็ทขมเว็ย
ทงยัลเง็ยจ ทรชะล็ด
เนียงป กัรวะคเน็ย

ปกัรวะ'คเนียบานแกรล
เนียงแจญเที'วระอ้อฮ
เนียงเคิรตามเพลวี
ญแยย ปี่ริง ปี่ร้อฮ
เนียงมันแกรงคตุนค้อฮ
คตุนเนียงจี ชเว็รีย
คตุนบองจี ปี่ร้อฮ
ค้อฮปี่รเนียบกเค็ม
คตุนเนียงจี ชเว็รีย
ค้อฮมนองอ้อดกี

พิเคราะห์ทักนี้ไคมาก
นองออกไปหาพื้น
นองเคินตามทาง
พูดถึงเรื่องผู้ชาย
นองไมกลวตัวผิก
ตัวคองเป็นหญิง
ตัวพีเป็นชาย
ผิกสองสามคคี่
ตัวนองเป็นหญิง
ผิกครั้งเคียวอายุเขา

4. เพลงเบ็คเต็ดค

ชเว็รียลองทระดู
มู'เนียงทระเด็ย
ทัมเนิรจูเจ็ย
ซั้มเค็ยชเว็รียค่าน
ซั้มและซั้มล้อฮ
เนียงแบแบก्यूก้วน
ชป่วนก้นองเจ็ค
อเน็คปี่ร้อฮบอง
นี่คือแฮคกัม
แคลเม็ยนปจัมกาย
เปรงนิฮเคอะ'เน็อม

ทำนองกันเทรีย
ผู้หญิงงามอ้วนอวบ
หนานองอ้อมเอ็บ
เคินเค็คนาย
คำพูดหญิงอ่อนหวาน
ทำหมอยชายตา
นองหันมามอง
กดูมอยู่ในใจ
ส่งสารพี
นี่คือเหตุกรรม
ที่มีประจำตัว
บุญนี้จึงนำ

ปรีชฌของควลเฮย
บองค้อมมมมแคย
จน้ออชคัมแระ
เนียงอังกุยกแอะ
มินกัตเซวามอง
แฮตแตกเจ็ทปโอิน
เนียงช้ออปบอง
ออยปรีชชลัปพอง
บีปรีวะทันฮา
ชเว็ยลลอเจ็ทคเมา
เว็ยมินเทร่าการ
เจ็ทคเน็ยปราเน็ย
เนียงจ้อลลอชคัม
เก้เน็ว นองแค็บ
คักเก็ทเจ็ยคทเม็ย
ลลอบานเน็วฐมุกเน็ย
ปู้สโคง ฮารเค็ย
ออยเน็ยเวทเน็ย
ออยปโอินนุ่เจ็ย
ชเว็ยเน็ยงเค็ญเจ็ท
เมตคาค้อลบองนะฐมวเร็อก
ค้อมออยบองเพ็ลลอก
เอ็ทบองฉังคิม
เมตคาค้อลบองนะประลิ่ง
โธ้มออยเจ็ทเค็ญนะนิมนาด

คว่ฟี่ถิ่งแล้ว
พี่มันหุค
จนหมคใจความ
นองนั้งเฉย ๆ
ไมคิคเศร่าหมอง
เหตุแต่ใจนอง
นองโกรรพี
ให้พี่ตายควย
ก็เพราะคัณห่า
ผู้หญิงงามใจค้ำ
มันไมถูกคอง
ไมคิคปรานี่
นองหังให้พี่ฟั้ง
นอนอยูกับคิน
ตายเก็ทธาติใหม่
ให้ค้อลบูรวมกัน
ผามะพรารากุหัวใจ
โหนองเวทนา
โหนองยกยอ
ผู้หญิงนองเห็นใจ
เมตคาค้วพี่นะนอง
ออย่าให้พี่พลากพั้ง
ให้พี่วางใจ
เมตคาค้วพี่นะนอง
ขอให้เห็นใจ นะนอง

5. ทำนองเพลงงูตก

โมเวยงูตก

งูตกบอเปียงบึ้ง

ออยบองงูตก

บองตกอชกแอลออย

บองตกอชกางมู

บองตุ่คางกรอย

บองตกอช กแอลออย

ออยชอแด้จกแอ

กิตเฮยแซนกิต

กิตคเมียนคัมเนย

กิตน่องแฮชแรเปรย

มายน่องทว้อ

คัมร่องกน่องเจ็ค

มายน่อง เบ็คพลี

จวนลือฉัมแคย

คเมียน เรยจการ

รีจ ชเวีปุจชเวีเทยร

มายน่องคัมร่อง

คะเจียลคะกร็อง

กูจรรจการ

จวนค้อลรเคี้ยวเวีแควชา

เองเมียนเรยจการโมคัตตาน

มาอาบเว้ากันเถอะ

อาบที่หนองบึ้ง

ให้พ้อบควย

พ็ูซี่โคลให้

พ็ูชางหน้า

พ็ูไวชางหลัง

พ็ูซี่โคลให้

โหขาวเหมือนกา

นิกเอยแสนนิก

นิกไปสารพัด

นิกจะนุกเบิกนาป่า

หวังจะทำ

กิกอยู่ในใจ

หวังจะยกคันนา

พอไคยินวาจา

ไม่มีราชการ

หาพันธุ์ขาวที่นวกเสีจแล้วมากอง

หมายจะค่าง

ใส่ตะกร้าใส่กร็อง

งานเสีจเรยบรอย

จนถึงฤดูขาวเคื่อนทก

มีราชการช็คชาง

กิดเอยแฉกที่หมายน้องทว้อ
คือมปชรวิเวกพิศุขอยแตมาน
จิมคอดชวเราะบอง
ชวเราะชวรวชวานทราน
ปรีอชบองมินคาน
วางจอดเนียง
จทหมายลายลั้เจียอชอน
จอลปโชนปุมเงียเจียฎเปรง
ปรีอชบองเกกโม
จีเจียตเนียะดิ่ง
ทามลเมงริงริง
อัมเปยคณจัย
คณบองชัตเช
เค็ลมีปปุช
กัมชวอกกัมรชยากรอนะ
ปี้คณบองตุงจ้วนคณบองจัย
บองมันเก็ชบาน
ปะชเก็ชเจียคชเว็ช

นีกเอยแฉกนีกหมายจะทำ
หม่นยกค่นนำให้ได
คอยถึงบ้านพี่
คู่ชสบายเบิกบาน
พี่ไมทิง
จากเองไปเลย
จคหมายลายลั้กณค้อกัษร
ทิงนอญคณญ
คัวพี่เกกมา
เป็นชาคินักเลง
ตามนีสัยเร็อย ๆ
จนคัวแก
คัวพี่ชัตเช
เหมือนเมฆลองลอย
ยากจนอย่างยิง
ตั้งแตคัวพี่เล็กจนคัวพี่แก
พี่ไมเคยได
แตะทองผู้หญิงเลย

6. ทำนองเพลง อายัยกลาย

หงัยต้อรง ทรชชอป
ชวา คเนีย ออป
คเนียมินอชยกเตา
เบอเนียงแองเนิว
เก็ชอนบานเค็ญอว

ตะวันตรงเที่ยง
ควาหมอนมากอก
หมอนไมให้ความรอน
ถานองพี่ชอ
จะไดเห็นเสื่อ

คเนยมีนออยกเคา
แต่จคามบองเลย
ขเรี้ยชเคิงจัมเปิร
บองวีปทัมเนิร
เนี้ยวคะ'มู'ออนนุุม
วีปฏูรเทือ
ปชวรจเวียงจรัม
เนียงคะ'มู'ออนนุุม
กิตคามบองปีกรอย
ทูกเออยเนียงทูก
บองโธ้มพะเจอญูจ
ปูกเนียงทนมปเคี้ย
ทนมกูรเทือ
ทนมแต็ช ทัมเรี้ย
ปูกเนียง ทนมปเคี้ย
ทนมเตียน บอง พอง

หมอนไม้ให้ความรอน
เหมือนนงคำพี่เลย
หญิงรูปร่างบอบบาง
พี่เตรียมเดินทาง
นงกมหนารองให้
เตรียมแล้วเกี่ยว
กั้งไวเวียงราย
นงกมหนารองให้
คิดถึงที่อยู่ข้างหลัง
นงเอยนงโลก
พี่ขอฝากพันธุ
พันธุของถนอมผิว
ถนอมว้าวเกี่ยว
ถนอมมา ซาง
พันธุของถนอมผิว
ถนอมพี่ควย

7. ทำนองเพลง นอรแก้ว

ปโอินเมียบปลิง
เนียงก้อมบอดคคามฉกิง
เนียงก้อมแมคามทงัย
ทงัยลิจจอดเนียงเคี้ย
ทงัยลเียงจตเจ็ยะ
บองแจ็ญเป็ยะ'ทัมเรี้ย

นงหนาทอง
นอยอยาตามหวย
นงอยาหันคามตะวัน
ตะวันตกคินกั้งนง
ตะวันเย็นกำลัง
พี่ออกไปคลองซาง

เป็ยะ'อว คัย เวง

คณนึ่งเน็ วกเมญ

เน็ยชฎญเน็ยะ'นา

คามเจ็ทปโอินชเร็ย

เช'เอยเช'ั้ง

เช'จ้อช ปี่เว็ยง

จ้อช เจริย'ลึป

กันเจ็มเน็ยชฎญ

มู'เน็ยงลออ ชฎีป

เน็ยงลออแก็จตุ'มตีป

บองลึปมินทเป็ย

ชเร็ยชเค็ยงจัมเป็ร

บองรึปทัมเน็ร

คะ'มู'ออนมูม

กูรเค็ยปชวร

เตร็ยมเน็วีจเร็ยงจรม

คะ'มู'ออนมูม

กิตคามบองปี่กรอย

ไต้เส็ื่อชเณยว

คัวนองยัง'เค็ก

นองรักผู้ใด

คามใจนองหญิง

นกแกว'เชยนกแกว

นกแกว'ลงจากวัง

ละลูกไทรกลืน

หน้าผากนองโหนก

หนานองสวยแจ่ม

นองสวยเหมือนนอยหนา

พิกลืนไม้เค็ยว

ผู้หญิงบางบาง

พีเตร็ยมเค็ยทาง

กมหนารองไ้

วัว'เกว็ยนเตร็ยมไ้

เตร็ยมอยู่พรอมแล้ว

กมหนารองไ้

คิกคิง'พื่ออยู่ชางหลัง

๑. ทำนองเพลงกโนปคิงค็อง

อากโนปคิงค็อง
(สร้อย) ไช้ขาวบองเอย

ชี๊ ฆ เลอะระแซ่ ย

กโมม มุยกันลือสเมีย

(สร้อย)

บานเคี้ยวเนยะนา
เบอบานโมบอง

(สร้อย)

บองโฆ้มออปรตวย
บองมันออยเนียงปรอย

(สร้อย)

ปีบ่า ยากรอ
อากโนปคิงค็อง
ชี๊ ฆ เลอะระงักญ

กโม้มเค็ลบองชลัญ
(สร้อย)

โถมเค็วมานกั
อากโนปคิงค็อง

อ๊อตกแทนตำข้าว
อ๊อกรักที่เอย

กินไบไม้

สาวหนึ่งหนุ่มสาม

โตไปผู้ใด
ถ้าโตมาพี่

พี่ชอกอกไว้
พี่ไมไหนดองลำบาก

ลำบากยากจน
อ๊อตกแทนตำข้าว
กินไบชี้เหล็ก

สาวคนที่พี่รัก

โตไปโตเขา
อ๊อตกแทนตำข้าว

(สรอย)

ชี๓ และ ๓ กอ
บองฉล๓ เนียงอาค๓

(สรอย)

ปรวระ เนียงมันเค๓นโ๓

อกโน๓ค๓งค๓ง

(สรอย)

เว๓ชี๓ ๓ และ ๓ เหว๓
เนียงล๓อโก๓นเป๓

(สรอย)

เอ๓ว๓ชี๓หล๓ย๓บ๓ลา

อก โน๓ค๓งค๓ง

ชี๓ ๓ และ ๓ ร๓น๓เจ๓
เนียง กร๓อ๓ป๓เ๓

(สรอย)

นุ๓จ๓อง๓ บ๓น๓น๓ค๓ย๓
อก โน๓ค๓งค๓ง

(สรอย)

เว๓ชี๓ ๓ และ ๓ ว๓าย๓
เนียงเป๓ยะ๓ อ๓ว๓ล๓าย๓

(สรอย)

เม๓ียน๓โ๓ง๓ว๓าร๓ร๓ือ๓ไ๓ย๓

กิน๓ใบ๓คะ๓โก๓
พ๓ร๓ก๓น๓อง๓แท๓ ๆ

เพ๓ระ๓น๓อง๓ย๓ง๓ไม๓ไ๓

ไ๓ค๓ก๓แ๓น๓ค๓ำ๓ข๓าว๓

มัน๓กิน๓ใบ๓ข๓าว๓
น๓อง๓ส๓ว๓ย๓ล๓ูก๓สุ๓ก๓ท๓อง๓

พ๓อ๓กิน๓ส๓ิน๓ส๓อ๓ค๓เท๓า๓ไ๓ห๓ร๓

ไ๓ค๓ก๓แ๓น๓ค๓ำ๓ข๓าว๓

กิน๓ใบ๓ล๓ำ๓เจ๓ีย๓ก๓
น๓อง๓ล๓ูก๓จ๓าก๓ที่๓น๓อน๓

ร๓อง๓อ๓ย๓าก๓ไ๓ค๓ด้๓ว๓
ค๓ก๓แ๓น๓ค๓ำ๓ข๓าว๓

มัน๓กิน๓ใบ๓มะ๓ม่วง๓
น๓อง๓ใ๓ส๓ื่อ๓ล๓าย๓

มี๓ค๓ู๓ร๓ก๓หรือ๓ย๓ง๓

10. ทำนองเพลง กัณฑ์เจ็ดตู่

กัณฑ์เจ็ด เอย
ดูตฤณกัณฑ์เจ็ด

เจ้าเข็ญเอย
กระโดดเกาะกัน

โกนประชาโจดเค

ดูกเขยเขานอน

แม่กเม็ลอมเมอ
แม่เนียงจี เนียง
แม่บองจีมอง
จีจกต่นลอง
ออบบองบานเนียง
แม่เนียงอวตเนียง
ทาเนียงเจะนะ
ชเลี่ยะหมั ปัวตกัณฑ์

แมยายจก
แมนองคานอง
แม่พิคาพิ
คาคองกัณฑ์
ให้พิโกนอง
แมนองอวคอง
วานองรุมาก
ผานุงผืนเกา

ทเนร บี่วัน พลี ชแ

ตะเข็บเทาคัณฑ์

แม่เนียงเคี้ยลบอง
ทาจองมเลี่ยะเปริ้ว
เบอบานคเนี้ยเคี้ยว
คบาญคตชเนียงลัวะ

แมนองคิเคียนพี
ว่าเหมือนกับคนกระเพรา
ถ้าได้กัณฑ์ไป
सानคตกระชอนชาย

ชเนียงบุญมาชเล็ง
บานเกิตจชเระ
คบาญคตชเนียงลัวะ

กระชอนหนึ่งมาสลึง
ได้เกิดเป็นผู้นิยมาน
सानคตกระชอนชาย

เก็ทกนั๋นยางโห้ม

ชเว็ยชอกันทุ

เน็ยงคุดุโกนแม

เน็ยงมมายเบ็ยแค

รมีต แมเป็ยอ้อฮ

เป็ย ค็อง มีม รมีต

ชเด็ยะ ค็อด มัมเปราะ

รมีตแมเป็ยอ้อฮ

เก็ญ กันล้อชชเวาะชงาย

ชลากลอมคุดุเก็ลิ่ง

เบอเน็ยงแอ้งเค็ง

บองเทอจเจ็ย

มคุดุ ชเดอะ โห้ม

กั่มอรกร้อมชลาชเว็ย

ก็องน็องบานเม็ยะคเน็ย

มนองมนองปุมคาน

เน็ยงจันคุดุจกัจ แกชง

ร้วทโมป้อแลจ

แค็ยกัจ กiectคนอง

เบอแมเน็ยงเค็ญ

เป็นก้านันผู็ใหญ่

ผู็หญิงชาวทวม ๆ

นองอนนคุดุแม

นองเป็นหมายสามเค็อน

ชมันแมเส็ยหมค

หมคแมหวัชมัน

เทลคถึงหวัเปราะ

ชมันแมหมค

เห็นหมมบ้านไกล

หมากกลม ๆ พลุเก็ลิ่ง ๆ

ถานองเห็น

พ็ทักเป็นคนคี่

พลุโบใหญ่

ชี่งหึ่มากชวา

คงควัยโคปนกัน

บอย ๆ คงไมพลาด

นองยักสะโพก

วังมาทางทิศตะวันตก

กินทรายคคคหลัง

ถาแมนองเห็น

แม่เนียงจี รั่มปาง
แค้ยกจั๊วเค็คคอง
มนายเฮยโกนคูด

อี่แล้จก้อดโคง

คางคโปงกั้วลฉนวน

มนายเฮยโกนคูด
ชวูลเจ็ทโกนนะ

แม้นองคาเอ็คตะโร
กินทรายกึลหลัง
แม่เฮยลูลดม

ตะวันตกโคนมะพร้าว

ทางทึคไคโคนฉนวน

แม่เฮยลูลดม
สบายใจลูลนะ

11. เพลง สักรวา

ซักรวา ปกามวีจ

เค็ญทเม็ยจอดจั๊
เนียงมินกัคคเน็ย
ปีเค็ม เค็มแม็ง
ลิ่งพองคเน็ย
มินกวรเค็ลี่ยคเค็ลี่ย

ปีครุงบองเต็ว
ซักรวา ปกาทันโลงคแมร
เน็ยว ชเว อัมแพร
ร้อตตามปรี้อฮ
แม จึปเคา

สักรวาลอกพริกไทย

เห็นใหม่ทังเกา
น่องไมคิกกัน
แตกอนเกาโน้น
เล่นควยกัน
ไมควรทางเทิน

จากอกพีไป
สักรวาคอกมันเขมร
น่องเสเพล
วึ่งคามูชาย
แมคาสั่งสอน

เนียงทามนายค้อฮ

น้องวาแมนิค

เนียงวีวตตามปรีฮ

น้องวังตามบูชาย

จวนคนองตมาร

จนหลังออกกวาง

ชีรวา ปกามริจ

สักรวาคอกพริกไทย

จ้อะหน้มนักันเตียะ

สูบยาเส้นเป็นแผง

คาเมียนโต้มเขาะ

ไม่ทำเป็นเกอน

กโม้ม ขเราะบอง

สาวบ้านพี่

บานปเคี้ยฮ้อฮ

ไคฉัวมค

เนิวแตมองกันล้อฮ

อยู่แต่พี่เป็นหนุ่ม

บองชวรอปกัยมูม

พี้ยนกอกคมีร่องไห

บองน้อฮชอกฮอม

พี่ส่งสารไม้แดง

จลอมน้องช้อฮ

หลงนิควาจะสุก

เปรงบองอากร้อฮ

วาสนาพี่ไม้คี่

กันล้อฮเมยคอง

หนุ่มสามครึ่ง

กันล้อฮชเราะเก

หนุ่มบ้านอื่น

กักันล้อฮมเนยะมนอง

เขาหนุ่มคนละครึ่ง

กันล้อฮ ปรีฮ บอง

หนุ่มพี่

เมยคองตาเอง

3 ครึ่งคนเดียว

12. ทำนองเพลงรำเปย

ขรैयाเอยบองเค็ว

คู่ออยเนียงเนิว

รชากคูนปราน

กันดื้อฮ ซ้อปหงัย

เมี้ยนกัจจงบาน

เนียงรชากคูนปราน

เวื่อมแตบองวิลวิง

คัมเรี้ยหม้วนพดู

คทោះหม้วนแพด

ยักเก้ เทอแม

มันแคะจมนายคคูน

บานโอยคจุมย

จีเล็ยะ โปปาวญ

มันแคะจมนายคคูน

จีเค็ว เฮาโม

คัมเรี้ยพดู ซอ

ลออเจียง พดู คีว

บองจิช เค็วเล็ยว

หญิงเอยฟี่ไป

ไวไ้หนอง

รักษาศักขย

หนุมทุกวันนี้

มีเขาอยากไ้

นองรักษาศัก

กว่าพิกลัมคิน

ซางหนักงา

คนไมหนักผด

เอาเขาเป็นแม่

ไมเหมือนแม่คัก

ไ้คอะโรนิกหนึ่ง

กินแอบซอ

ไมเหมือนแม่คัก

คาไปเรียกมา

ซางงาชาว

สวยกวางาเข็ยว

ฟี่ไปลาว

ชี ฆเมารเนียม

กินญาตามห้วย

อาตุจเมื่อนคี

นกกะปุกไคน้ำ

เนิวจัมมูมเยี่ยม

อยู่เฝ้ายาม

ชีฆเมารเนียม

กินญาตามห้วย

ตามเนียงเขคา

ตามนางสีศา

ตูบองเวียลิส

เรือพิลม

เนิวกนาลดงกา

อยู่กลางดงกา

ตามเนียงเขคา

ตามนางสีศา

กอลน่านองเทอน

เมื่อไหร่จะทัน

13 ทำนองเพลงอมตุ

บองอมตุเค็

พี่พายเรือไป

แทร์ยจิงวาคูตเปรียต

ปลาฉิวกระโดดพรุ

บองฆเมารปคัมเจียต

พี่รองส่งญาติ

มี คเมารบองพอง

คุณองคำให้พี่ควย

ปคัมกวลตงกาวต

ส่งทอไม้

ปคัมเปรือต จันนอง

ส่งปมเชือกหนึ่งควาย

มือ คเมาร บองพอง

คุณองคำพี่ควย

กลาง กัจ ชีกแซม

กล้วยชากกินเชือก

ปคมกัวตคูป

ส่งคนตะขบ

ปคมกัวตขังแก

ส่งคนขังแก

กลางเวียงค้ำชีกแฉ
บานไถ้อยเคอะโม
บองอมตุ้เคี้ยว
ตุ้โหมจวาวเวง
บองอมเนือมเนียงเคือลั้ง
เคี้ยวกนาลอันลวงโหม
บองออยเนียงเนือยะจือ
ปร้อฮบองเนือร้อม
เคี้ยวกนาลอันลวงโหม
ปือเนือยะโธงมาร

กลั้วมันซากกินเชือก
ไคอะไรจุงมา
พี่พายเรือไป
เรือใหญ่ไม่พายยาว
พี่พายพานองเก็นเลน
ไปกลางแม่น้ำใหญ่
พี่ไหนองเป็นคนขี่
พี่เป็นคนพาย
ไปกลางน้ำอันกว้างใหญ่
สองคนคู่รัก

14. ทำนองปการันเจ้

ปการันเจ้ ปการันเจ้
มปุงแตรวี
เมียนกัโจดักจ
เนียงน่องบอง
มันเคือนคัจจวีจ
เมียนกัโจดักจ
ปคัจทรวงบองเคี้ยว
โกนจาปญมขลอง
ตระของญมขเลย

คอกลำเจียก คอกลำเจียก
กำลังบาน
มีเขาเข้าหัก
น่องกับพี่
ไม่ทันซากสัมพันธ์
มีเขาเข้าหัก
ขาคอกพี่ไป
ดูนกกระจาบร่องคอก ๆ กัน
นกกะเรียนร่องคอบ

กั๋มมบองเอย
เนียงชลัญบองวี โถ้ย
ปกาวี ปกาฎย
เนียะ นา เคิกรอย
วีธ ปกามองพอง

เนียงรัธมิวีธ
เนียงก้อมเคิร ชลอง

วีธปกามองพอง
บองชคายปกานะ
บองชจอลปกาทเมย
มันจอลปกาจธ
บองชคายปกานะ
ปกาจธปีเคิม
ปกั้วร เลื่อนลเงียจทงย
กโอบปกา โกรจเปรย

เคิมคอสแอนา

เคิมคอสลือชเลอะ
ชเลอะ คอสลือชปกา
เคิมคอสแอนา
กโอบปกาโม
เคิมคอสจเวียงจรัม
ตุงโท้มกอเมียน

สาวพีเอย
น้องรักพีหรือเปล้า
คอกไม้บานคอกไม้โรย
ผู้โคเคินตามหลัง
เก็บคอกไม้ให้พีควย

น้องเก็บไม้เก็บ
น้องอย่าเคินชาม

เก็บคอกไม้พีควย
พีเสียคายคอกไม้
พีผู้ทิ้งคอกไม้ใหม่
ไม้ทิ้งคอกเก่า
พีเสียคายคอกไม้
คอกเก่าแต่เคิม
ฟ้าดินเย็นตะวัน
หอมคอกไม้สมป่า

เคิมงอกที่ไหนด

เคิมงอกบนใบ
ใบงอกบนคอก
เคิมงอกที่ไหนด
หอมคอกไม้มา
เคิมงอกเรียงราย
เล็กใหญ่ก็มี

ปกา^วร[ี] คน^ปคน^น
ปกา^วร[ี] เลื่อน^ออ[ี]แล^จ
ฉ^ลอะ^เเชอ^ลเอ[ี]ก^ก เต^ยะ^ะ
ฉ^นาค^ยม^อง^จบ^ง
จ^บง^{มี}ม^{ิง}ญ^วน
จ^วน^คอ^ลม^{ิง}ป^รี^ป
ฉ^นาค^ยม^อง^จบ^ง
จ^มง^ยวิ^วม^รเ^ยฉ^ก
ป^เย^งค^อง^คา^ป

เน^วป^เย^งค^อง^จร^วธ^ธ
บ^ะ อ^อธ^เย^งบ^อค^ค
บ^อง^ปท^อบ^นอ^งค^ย
ป^เย^งค^ยช^{เว}ง
เน^วป^เย^งค^ยฉ^คม^ค
บ^ะ อ^อธ^มร^เย^ม ป^รม^ม

บ^อง^คม^ยว^นอ^งท^เม^ญ

เน^วเ^ยญ^ทเ^มญ^ลอ^อ
เน^วเ^ยญ^ทเ^มญ^กร^อม^ม
บ^ะ อ^อธ^ปธ^อม^ม
ฉ^รเ^ยฉ^กเ^ยฉ^กเ^ยฉ^ก

ค^อก^ไม^าน^มาก^มาย^ย
ฟ^าล^นท^าง^ทิ^ศะ^วน^คก^ก
ไ^บค^นแ^กก^ละ^เย^ยค^ค
เ^{มี}อ^พเ^สู^กน^น
เ^สู^กน^เค^เเ^มิ^อง^ญว^น
จ^นด[ิ]ง^เเ^มิ^อง^ฝร^ง
เ^{มี}อ^พเ^สู^กน^น
เ^สู^กน^เอ^าห^ญิง^บาง^ก
ปะ^{ทะ}ค^าม^คา^บ

อ^ยุ^{ปะ}ทะ^คา^มท^าว^น
ห^{ัก}ห^มค^ค
พ^{ัก}ระ^ทบ^กม^เอ^อ
ปะ^{ทะ}ม^เอ^อฉ^าย^ย
อ^ยุ^{ปะ}ทะ^มเ^อฉ^าว^า
ห^{ัก}ห^มค^นี^วท^งห^า

พ^{ัก}ค^เอ^าก^บพ^{ัน}

อ^ยุ^{ปะ}ทะ^พัน^น
อ^ยุ^{ปะ}ทะ^พัน^ลาง^ก
ห^{ัก}ห^มค^ค
อ^ยุ^หญ^{ิง}บ^{าง}ไ^คไ^ปเช^า

เพลงประกอบเรื่องอันเร

1. เพลงไหว้ครู เกริ่นครู

ท่านอง อายัยทิมพวง

ขลุ้ม มี จัก

อากาศมีคกริม

คเหมายองบัก

น้องคำของพี่หาย

จักเคี้ยวทานนา

ไปประเทศใด

จักเคี้ยวทานเงิน

ไปประเทศจีน

รีเคี้ยวทานจเวีย

หรือไปประเทศขวา

จักเคี้ยวทานนา

ไปประเทศใด

บองดีษนาคาม

พี่แบกหน้าไมคาม

หงยัลเงียลคเจียะ

ตะวันเย็นต่ำลง

บองแวงเปียะ คัมเรียม

พี่ออกไปคลองซาง

หงยักวางเมือคเปริย

ตะวันอยู่ระกับป่าไม้

คัมเรียมบองผู้ลคัย

ซางพี่แกวงวง

ผู้ลคัยปีรี

แกวงคังแคเซา

จวนค้อลลุดหงย

จนตะวันสาย

คัมเรียมบองผู้ลคัย

ซางพี่แกวงวง

กิตมเรียมระระ ซงาย

คิดถึงหญิงบ้านไกล

2. จังหะ กัปกกา ชาปตาน

ปการี ปการูย

ดอกไม้บาน ดอกไม้โรย

เนี่ยะนาเคิกรอย

ผู้ใดเกินตามหลัง

วีธปกาบองพอง

เก็บดอกไม้ให้พี่ควย

เนียงวีธมันวีธ

น้องเก็บไม้เก็บ

ก้อม เคนชลง
วิธปทาของพอง
ของชคายปกานะ
ของชจอลปกาทเมย
มันจอลปกาจัย
ของชคายปกานะ
ปกาจัยปีเคิม
ปกักร์เลือนแอตโเบ
ชเลอะ โคงกันจิม
ชเราะะ บองม้อตกโม้ม
บองเคิร์ดิงตามจัย
ริงมคูริงชลา
บองวิจ เคิร์ปปีเตยะธ

บองเคิร์ดิงตามจัย
ช้อตปษือธ

จิงหะ จิงมูย

ชแน็ยชเคิงชเลอะ
เทออดยบองกัต
ปแคปคัม นื่องกั
บองปคัม ชเราะะ บัต

กั มินชเก้อด

นอยอยางคินชาม
เก็บคอกไม้ให้พี่ควย
พี่เสียคอกไม้นะ
พี่สูทิงคอกไม้ใหม่
ไมทิงคอกเกา
พี่เสียคอกไม้นะ
คอกเกาแต่เคิม
ฟ้าลนทางทิศโต
ไบมะพร้าวมริน
บ้านพี่ไม่มีสาว
พี่เคินเลนตามคนแก
เรื่องพลุเรื่องหมาก
พี่หอไปจากบ้าน

พี่เคินเลนตามคนแก
แกเหงา

ชู่หญิงบางไบ
ทำให้พี่คิด
ฝากฝังกับเขา
พี่ฝากบ้านไกล

เขาไม่รู้จัก

บองปัทมน์องคย์อด

พิฝ้ากัมล

มินค้อตขเรียบเลย

ไม่ถึงนองเลย

มี มี ขุม

กูเมขมีคกรัม

มี พนม ฑกุล

กุกูเขาสูงใหญ่

ตคังเปริยะbung

หวนนำมุด

เทอเม็สบองเดียน ซดอง

ทำอย่างโรพิกล้าข้าม

คี เรียะ ฆเมอะพลัว

น้ำคนแคชา

คี จริ้ว ฆเมอฆมอง

นำลึกแคหนาแข็ง

เทอเม็สบองเดียนซดอง

ทำอย่างโรพิกล้าข้าม

โมรวัวเรียบคิง

มาทาญหญิงบาง

จิงหะ มลปโคง

มลปโคงเอย

รมะพร้าวเอย

คโฆดเค็จพนม

สูงคูกูเขา

มลปโคงฆเราะโทม

รมะพร้าวบานใหญ่

ชยม ซาคา

รมีสาชา

มลปโคงเกรแยย

รมะพร้าวรคกยาย

วี มลปโคงแยยตา

หรือรมะพร้าวยายตา

มลปโคง ฆเราะนา

รมะพร้าวบานไหน

มลปฆรวาดโอ้ยแมระ ฆเรียบ

รสมัยคี่แท้ ๆ หญิง

จันทวะ จิงปี่

ปักวี่ เลื่อนแอตโมง
กั๊วแบ่ ลุน
บองร่ว ทรู คุะ

บองกั๊วล่วเว้อล
เมื่อนเฮิรจัมเปี้ยะ

บองร่วทรูคะ
นเจิมชเวี้ยะเค็ง

ทรูบองปรัมเป็อน

เลือนบองปรัมรวย

บองมันออยเนียงปรวย
ปบ่า กั๊วชเนียง นเจือค

ปักวี่ เลื่อนแอตโมง
คยอลเบาะ รัมปวง
ชวกรมเม่ เซอ
เบอเนียงน้องบอง
ช้อมคเนียเฮยเทอ
มินกวรเนียงเซอเวอ
เนียงเค็วรัวตุ๊คัก

ฟ่าลันทางทศไต่
นำไหลหลาก
พีหาลอบใส่

พีหาเครือ
โกบินทิด

พีหาลอบใส่
เลียงนุหึงบาง

ลอบพีหาพัน

เลือนพีหารอย

พีไม้ไหนดงักงวลใจ
ไมคองล่ำมากถ้อสวังซอน

ฟ่าลันทางทศไต่
คัมพคมาอ้ออั้ง
กระบักังไม้
ถานองกับพี
สมกันแล้ว
ไมควรน้องชัคเซ
น้องไปหาตุ๊อีก

ก็ชละก็ชเลา

เขาสลักเสลา

ก็ไควณิจ

เขาทาทน

เนียงเค็วรัวภูคัต

น่องไปหาภูคัต

คอสนาเนองบาน

เมื่อไหร่จะได้

เพลง เว็วมกโนปดิงตอง

ลี้คัยบั้งค้อม

ยกมือบั้งค้อม

(สรอย) โขงซารบองเออย

กูรักพี่เออย

คะลี้เขรซา

วางไวเห็นอหัว

อัญเจิญกูบา

อัญเจิญกูบา

(สรอย) ซาลิกาแกวเออย

ซาลิกาแกวเออย

โมรุษคณุมพอง

มาชวยชากวย

ออยเขาะอูค้อม

ให้สุขอูค้อม

(สรอย) โขงซารบองเออย

กูรักพี่เออย

ออยกम्मเนียง

ให้สุขสบาย

ก้อมออยเพ็ลือกเพ็ลียง

อยาให้พลากพดั่ง

(สรอย) ซาลิกาแกวเออย

ซาลิกาแกวเออย

คิงเป็ยะจ.จา

ให้คำเจรจ

ออยจรีญปี่ววด

ให้รองไฟเราะ

(สรอย) โขงซารบองเออย

กูรักพี่เออย

การกัตชเนาะ

สำเนียงเสนาะ

อาดัยอเสาะ

มีคนชมเปาะ

รเบ็ยลือชา

ระบือลือชา

ออยออนรมัตวาน

ให้รำออนชอย

(สร้อย) โขงฆารบองเอย
ก้อวนออ่อนออง
เป็ยะปิจักม็อง
เอ็จจกัวงเ็อะเ็อง
ออยอองกรุกญม
โฆ่มโลนิมิต
กอกกิตกัมนิต
ริงริตจ็อง

บทเกี้ยว

อา กโนปติงต็อง
ชีชเลอะงักญ
กโม้มแคดบองชัญญ
โฆ่มเค็วบานกั
อา กโนปติงต็อง
ชีชเลอะรเข็ย
กโม้มมุยกันลื่ออเข็ย
บานเค็วเน็ยะนา
เบอบานโฆมอง
บองโฆ่มออปรุกญ
ปึบ่าชากรอ

คูร์กนองเอย
เพ็ยงลอยลอง
หังคำทำนอง
คดองจองเจรจา
โฆมองคกรุกษา
ขอเชิญมานิมิต
กอกกิตความกิด
เรื่องฤทธิทิวเทอญ

เจ้าคกแทน
กินไบซีเหล็ก
สาวที่พี่รัก
โตไปโดยผู้
เจ้าคกแทน
กินไบไม้ไผ่
สาวหนึ่งหนุ่มสาม
โตไปผู้ใด
ถ้าไ้คมาพี่
พี่ไม่ไห้หลงลำบาก
ลำบากยากจน

เพลง ร่มอายัย

บทไหว้ครู

สัคยบงค่อม
กะลือ เซรฆา
อัญเจิญกูบา
โมจยคณุมพอง

ยกม้อวันทา
เทเนอเกศา
อัญเจิญกูบาอาจารย์
มาชวยชากาย

ชาย

โอบโอบนชเรี้ยเป็ว
บองชูชะกเคี้ย
ปรับบานรีเท
เนียงเมียนแมเอิว
เจี้ยตเป็วขันคาน
บองปโอบนเป็รียงปราน
เมียนคลัดรีเท

โอบองหญิงลูกสุกทอง
พิถามเร่องราว
บอกไตหรือไม
นองมีแมพอ
ญาตีกูกสุกทองสืบสกุล
พี่น้องพรอมตัว
มีบางหรือไม

หญิง

บองบร้อตชแนหา
เนยะโม ปินา
ชูชูปชะกเคี้ย
ชูเคี้ยแมเอิว
น้องปโอบนบร้อตชเรี้ย
แศคการอาเวี้ย
ชูแกจจันเนยะนา

พี่ชายเสนาหา
ทานมาจากไหน
ชูชุกถามเร่องราว
ถามทั้งแมพอ
ก้นองชายหญิง
เหตุการอย่างไร
ถามเหมือนผู้ใหญ่ผู้ใหญ่

ชาย

เนียงตแปะ^๔คเป็ลปญ

นง^๖เรียมแกม^๖เต็ม

คเป็ลล^๔บองชัญญ

แกม^๖ทริก^๖

ชูป^๖โชนพเจีย

ถาม^๖นง^๖นง^๖ราม

เนียง^๖เนียง^๖แมเอิว^๖

นง^๖มี^๖แมพอ

รือเอิว^๖กัม^๖เป็รีย

หรือ^๖พอกำ^๖พรา

บอง^๖นง^๖ยัว^๖เจีย

พี^๖จะ^๖เอา^๖คี

ลอล^๖ล^๖อสม^๖เส^๖แซ็ย

สว^๖ย^๖ส^๖พ^๖ร^๖ง^๖ม^๖เห^๖สี่

หญิง

ปรี^๖อ^๖เอ^๖ย^๖เน^๖ียะ^๖ช^๖ค^๖ป

ช^๖าย^๖เอ^๖ย^๖ท^๖าน^๖ท^๖ัง

ป^๖โชน^๖น^๖อง^๖ป^๖ร^๖าย^๖ป^๖ร^๖ี

น^๖อง^๖จะ^๖บ^๖อ^๖ก

อ^๖ย^๖อ^๖อ^๖ช^๖จ^๖ก^๖ค^๖แ^๖ย

ใ^๖ห^๖ม^๖ค^๖เน^๖อ^๖ค^๖ว^๖า^๖ม

เจ^๖ีย^๖ค^๖เป^๖ว^๖ช^๖ัน^๖ค^๖าน

ญ^๖าศ^๖ี^๖ส^๖ี^๖บ^๖ส^๖ก^๖ล

โ^๖น^๖เม^๖ีย^๖น^๖อา^๖เว^๖ีย

น^๖อง^๖มี^๖อะ^๖ไร

บ^๖อง^๖ป^๖โชน^๖ป^๖รี^๖อ^๖ช^๖แ^๖ร^๖ีย

พ^๖็น^๖อง^๖ช^๖าย^๖ห^๖ญ^๖ิง

ก^๖ร^๖ุ^๖ป^๖เก^๖ร^๖ือ^๖น^๖บ^๖อ^๖ร^๖โ^๖บ^๖ร

ค^๖ร^๖บ^๖ค^๖ร^๖ัน^๖บ^๖ร^๖ิ^๖บุ^๖ร^๖ณ

ชาย

อา^๖แ^๖ท^๖ร^๖ี^๖ย^๖ค^๖ย^๖ุ^๖ป^๖เจ^๖ร^๖ี^๖ว

ก^๖ิ^๖ก^๖ส^๖ัง^๖ค^๖มี^๖ค^๖แ^๖ล^๖ว

บ^๖อง^๖ป^๖โชน^๖ช^๖แ^๖ร^๖ี^๖ย^๖เป^๖ิว

พ^๖็น^๖อง^๖ห^๖ญ^๖ิง^๖ล^๖ูก^๖สุ^๖ค^๖ท^๖อง

ช^๖ร^๖ั^๖จ^๖ช^๖ร^๖อง^๖ค^๖ร^๖า^๖โ^๖ม^๖ร

อ^๖ย^๖ู^๖ค^๖อ^๖ท^๖น^๖า^๖ท^๖ุ^๖ก^๖น

เน^๖ียง^๖เม^๖ีย^๖น^๖ป^๖ู^๖จ^๖ป^๖็^๖อง

น^๖อง^๖มี^๖ท^๖ระ^๖ก^๖ู^๖ล

ว^๖็^๖อง^๖ช^๖า^๖ค^๖ร^๖า^๖โ^๖ก^๖น

ว^๖ง^๖ศ^๖า^๖ค^๖ระ^๖ก^๖ู^๖ล

ค^๖ล^๖ุ^๖น^๖โ^๖น^๖บ^๖ัน^๖โ^๖น^๖ด

ท^๖ัว^๖น^๖อง^๖ท^๖า^๖น^๖ัน

ค^๖ล^๖ุ^๖น^๖เน^๖ียง^๖ช^๖โ^๖ม^๖ธ^๖ อา^๖เว^๖ีย

ท^๖ัว^๖น^๖อง^๖ช^๖ือ^๖อะ^๖ไร

หญิง

ปรี๊ดลื้อยปรี๊ด (ซ่า)

จ้องเค็งเคิมชโมธ

อ้องอัญญมเนี้ย

คณม ชโมธ แกนอร

บอวอรกีนนเรี้ย

โจลจเรี้ยปะะกเคี้ย

นาเนี้ยะปรี๊ดชเรี้ย

พี่ลาไฟเราะ

อยากูเคิมช้อ

องกนินน

ฉินชอกินนร

กระฎุกินรี

เขาบอกเนือความ

ใครทานชายหญิง

บทลา

ชนือชปคาปปีด

กิชเคี้ยป งแอนู

บองเลี้ยปกาเคี้ยว

เมี้ยนชจกเคี้ยปคัม

ปรี๊ดเคือนบองเนิว

โธ้มเลี้ยปกาเคี้ยว

ชเราะะบองเนิวชงาย

ส่งสารคอกพยอม

เขาดูบคลำ

พี่ลาคอกไม้ไป

มีเนือความส่ง

บอกกำลังที่อยู่

ชอลาคอกไม้ไป

บ้านที่อยู่ไกล

เจริญนอร์แกว

วิทยากร นายปิ่น คีสม
 อายุ 59 ปี
 บันทึก 14 ธันวาคม 2523

ดูถูก	* โฉย นอร์แกว	แกวนอ	* โฉยนอร์แกว	แกวขันโดย
บทไหว้ครู	ลี้ คัยประนม		ยกมือประนม	
	ทวายมังก้อม		ทวายมังก้อม	
	กฐณาอาจารย์		กฐณาอาจารย์	
	ท่องเตียววริศ		ท่องเตียววริศ	
	ชเทิตกบชทาน		สติกยทุกสถาน	
	โชมจูยบันคาล		ขอช่วยบันคาล	
	ปัมเปี้ยปรัศญา		ไฝเป็นความรู้	
	คณุม โชมชเทิต		ชาขอสติกย	
	เจริญกลอนปเคิต		ชบักลอนประคิษฐ์	
	ปเคิมเปียะทา		ประเคิมคำว่า	
	คัมหนองนอร์แกว		ทำนองนอร์แกว	
	เจียเจวนันนา		เจียเจวนันนา	
	โชมออยบานเจีย		ขอให้ได้ดี	
	ชคัปปะเขียงทเจียะเจ็ค		ฟังเสียงเย็นจิต	

หญิง

ตื่นนอนอันแยบเยื้อน
นีนีน้อล็ก
เกี่ยวพาราซี
มันเมฆเร่ยจัว
แก้จุกตามฉี่
เวียค้อฉฉฉฉี่
ตามเก้อยนิยม

หากได้พุกกัน
นิกนิกอายเขา
เกี่ยวพาราซี
ไม่โชหญิงชั่ว
เหมือนวัวตามควัวเมีย
มันฉีกประเพณี
ตามเคยนิยม

ชาย

โซ้มค้วอเนียงเมียร
เจ็ทน้องแก้จเปียร
หาบองเจ็ทโหม
ปรีปออยจิงแจง
มินแกรญอรอม
ชฉฉเนียงกโหม
มันเมียนโอยเปียรขาน

ขอตรวจน้องทอง
ใจเหมือนพระ
ว่าที่ใจใหญ่
บอกให้ชกแจง
ไมแคลงอารมณ์
รักน้องสาว
ไม่มีอะไรเปรียบได้

หญิง

ชคปเปียบองชวง
ปรีวธเททวน
คลุนปรีอเป็นปราน
แก้จ้องชฉฉเจ็ท
อเนิตปุมขาน
ปรีวธแตรึมคาน
เฉี่ยตฉฉคานกัหา

ฟังคำพิสงวน
เพราะเททวน
ตัวสั้นทงควัว
เหมือนจะตายจิต
สงสารไม่ได้
เพราะแตรว้าคาน
ญาคิมิตรเขาว่า

ชาย

มองออยเวียจามัต
มันแคลปคปัด
โธมออยษัญญา
โธม มี'น้องเคี้ย

มฮารเขี้ยเตี้ยวคา
ชลัญเมียรหลัยทลา
มันออยรเวง

หญิง

คี่โธร มันแคลเฮาะ'

ปรีอชชอปชบ็อค
เล็ยะ'ปี่'คตุนแอง
ชแน็รนามันเคียน
คี่คอปเวียงคแดงแกง
เจ็ทปรีอชรายเวง
ปชอกชแน็รเจริญ

ชาย

โธอองเตี้ยวคา
เนิวชอปโลกา
พเยียนคณุมเกริน
เบอบองทอรวค
ปัทปคเนียงเกิน
ออยนฮาจัมเวิญ
โจอโมคัมเล็ย

พื่อไหวจาสักย
ไมเคยปคปัด
ขอให้สัจญา
ขอฟ้ากับดิน

มหาถามี เทวคา
รักทองอราม
ไมให้ระเวง

น้ำไหลไมเคยกลับ

บุชายชอบสาบาน
ชอนนีสัยตัวเอง
หญิงไคไมทัน
ถึงตะแดงข้างเคี้ยว
จิกชายร้ายแรง
ลอลวงหญิงมาก

โธอองคเทวคา
อยู่ทั่วโลกา
พยานซากลาว
ถ้าพิทยศ
โกหกนองเกิน
ใหม่หาจำเวิญ
เขามาทำลาย

หญิง

ขมื่อ๑ค๑ข๑บ๑ค
ปรี๑อ๑เจ๑ต๑ค๑เ๑ค๑ค
ป๑ช๑อ๑เ๑ง๑ป๑เ๑ง๑ย
ช๑ค๑ป๑ค๑จ๑ี๑ก๑ุ๑ค๑จ๑ี

มัน๑ท๑ล๑จ๑จ๑ม๑เ๑ต๑ย

โ๑ง๑บ๑ร๑อ๑ต๑น๑เ๑น๑ย
ญ๑เ๑ย๑เ๑ง๑ย๑เม๑น๑เ๑น

ส๑บ๑ด๑ส๑า๑บ๑าน
ช๑าย๑จ๑อ๑ช๑า๑น๑า๑ญ
ล๑อ๑ด๑ว๑ง๑ไ๑ท๑าย๑ง๑าย
พ๑ง๑ห๑ู๑ว๑า๑ห๑ู

ไม๑ล๑ม๑ค๑อ๑ย๑ว๑า

พ๑วก๑ด๑ู๑ช๑าย๑ท๑ุ๑ก๑น
พ๑ู๑ก๑ง๑าย๑จ๑ริง๑ ๆ

ชาย

อ๑อ๑ง๑แ๑ด๑เป๑ร๑ี๑ย๑ธ๑เจ๑า
ช๑าง๑ย๑ี๑ง๑มัน๑เป๑ลา

เ๑ต๑ย๑ป๑ร๑ี๑อ๑ช๑ว๑เ๑ร๑ย๑เม๑น
เพ๑ื่อ๑ม๑อ๑คร๑อง๑โล๑
บ๑ร๑ิ๑โก๑ม๑ิน๑เว๑น
ช๑ว๑เ๑ร๑ย๑ย๑ี๑ง๑จ๑ัก๑เจ๑น
อ๑อ๑ย๑ป๑ร๑ี๑อ๑ธ๑า๑ล๑ย

อ๑ง๑ค๑แ๑ด๑พ๑ระ๑เจ๑า
ส๑ร๑าง๑เร๑า๑ไม๑จ๑ริง

ท๑ี๑ง๑ท๑น๑ู๑ม๑ส๑าว๑จ๑ริง
เพ๑ื่อ๑ม๑า๑คร๑อง๑โล๑ก
ก๑ิน๑ไม๑เว๑น
ห๑น๑ิง๑เร๑า๑จ๑ัก๑เจ๑น
ไ๑ท๑น๑ู๑ม๑อ๑า๑ส๑ัญ

หญิง

โล๑เ๑อ๑ว๑เ๑ม๑ี๑น๑น๑ู๑จ
เก๑ิ๑ต๑โ๑อ๑ย๑เจ๑ิ๑ต๑ู๑จ
มัน๑เ๑า๑ระ๑ช๑าย
เป๑อ๑เ๑น๑ช๑ล๑ัญ๑แท
ก๑เ๑ม๑ี๑จ๑เบ๑ม๑ัง๑กล๑าย
อ๑อ๑บ๑เ๑อ๑ย๑ค๑เ๑ย๑ง๑ล๑าย
ช๑ว๑ร๑เ๑ิ๑ร๑ก๑เ๑ย

ค๑ู๑น๑พ๑อ๑ม๑ี๑ท๑ระ๑ภู๑ด
เป๑็น๑ไ๑ร๑เ๑จ๑น๑อ๑ย
ไม๑ส๑ุ๑ข๑ส๑บ๑าย
เป๑อ๑ร๑เ๑น๑ค๑ร๑ัก๑แท
อ๑ย๑า๑ไ๑ห๑เ๑ม๑ท๑ล๑อก๑เ๑น
ไ๑ห๑ู๑ย๑า๑ค๑ี๑ท๑ี๑ง๑ห๑ล๑าย
ห๑ัน๑เ๑า๑ไ๑ว

ชาย

เม่นเอ๋ยเนียงชเว็ย

บองกิตซ้อปหงัย

มันเออยูรเลย

ออยจ้อฐธา

ทลั้มลามา้นชเลย

เด็ยเนียงเค็วเดย

เลาเนะแอองนา

ไซแล่นองหญิง

พึดักทุกวัน

ไมไทนานเลย

ให้คนแก่อูชอ

แพงเท่าไรวไมว่า

ลานองไปแล้ว

เค็ยวนี้แหละหนา

(ดูกฎ)

*
เออยนอรวแกว

แกวนอ

*
เออยนอรวแกว

แกวช้นเออย

*
เออยนอรวแกว

แกวนอ

*
เออยนอรวแกว

แกวช้นเออย.

เจริญปวงษา

วิทยากร นายปิ่น คีสม
อายุ 59 ปี
บันทึก เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2523

ดูถูก แก้ว แก้ว พี่อา เอยนา แก้วเอย เออเอ็งเอย

บทไหว้ครู

ดี คัย บังค้อม
คะดี เซรฆา
อัญเจิญครูบา
โมจูยคณุมพอง

ยกมีอวันทา
วางไวเห็นอหัว
อัญเจิญครูบา
มาชวยดูกลวย

ชราย

กาดเนาะ ทยัฆา
กรุงบองริงกเคา
ปีป่วนกันลอง
กิตเคิวชอปรอม
กิตแอมินจะก้าง
ดี คัยปฆอง
เตียงอ้อยเทียวตา
คณุมปิตเทียวตา

วันนั้นวันเสาร์
อกพีรอนระดู
ระดูอาว
คิกไปทัว
คิกไปไม่คิกซัด
ยกมีออธฐาน
ทั้งหมดเทวตา
ชาบอก เทวตา

ออยจูยคณุมรา
กาดเกรียนนิมหนอง
ท้อปคณุมแห่ท้อป

ให้ชวยชากวย
เวลานี้สักครั้ง
ทุกชชาทุกช

โสมขวัญทอง
ดี คัย เตียงของ
รุษว่ากรุโบราณ
บองปมของขวัญชัย
กรุงบองปมขมเบย
คอดแต่ยเลยนา
วังทอปปี้ไกล
กัทชนัยอนิจจา
กณมของนี่นา
กม้อตแบล็ดเศ็ว

เปรียะ'เชิตเบอบาน
จวบจวนภูมยทาน
น้องปโณนธแนมหนอง
เฮามฮาเมียนเพ็
ปีไกลชลง
แถกเนียงน้องบอง
บานชางพองคเนย
ยุปยูรเฮยนา
ปรีอศกคุณนิกเครีย
ล้วงล้อยปึงอง
มเมอຍ်วส้ออป
แค่จกาลบองปมของ
เคิญปโณนธแนมหนอง
กน้องเวรียแตรียขังค
แค่จน้องบาน

ขอสำไว้จกย
ยกมือทั้งสอง
ชวยหากรุโบราณ
พ้อธิษฐานเสร์จแล้ว
อกพีไมสบาย
ถึงน้อยเทาไพร
เรื่องทุกขจากไกล
คิกโฉนอนิจจา
ท้าวพมมา
ยากจนจริง ๆ

ประเสร์ริฎาได้
จวบจนทุกสदान
กับน้อยเสนทา
เรียกวาอาภัพ
จากไกลคาม
เหตุของกับพี
ไคสร่างควยกัน
มีคค่าแลวนา
ท้าวพี่เขานอน
นอนลิม
ละเมอเพอฝัน
เหมือนท้อธิษฐาน
เท็นน้องเสนทา
ในราตรีสังค
เหมือนกับไค

มูลมิตฺตวณฺหาณ
น้องปโณนเคี้ยงว่อง
บอง พเวียสเลิงบัก

ปโณนเรือคณแฆฆนอง
เนียงเอยคฺรุงบอง
เกรียมกร่วมกเคาปชา

หญิง

เนียะเอยเนียะชคป์
เปียะปโณนปฺรายปรีบ
คามเคยคัมบอง
คฺลุงปโณนช้อปทงย
จีเตเฮยเนียะบอง
ช้อปทงยเอยนียอง
คเมียนเนียะแอนา
ปโณนเมียสเนธา
คฺลุงปโณนเฮธา
ปโณนน้องนินา
แกรญเตเนียะปรีอฮ
ปุมชบ้อคเคยเนีย
เนียะดวงชเคีย
บานเฮยมฺย่นอง

มาลมิตฺตรวมสฺตาน
กับนองทงกระกูด
พิศนชันทาย

นองรักเสนา
นองเอยคพิ
แหงทูกชวอนแสบ

ท่านเอยท่านฟัง
ค่านองบอกกถาว
คามท่านอง
ค่านองทูกวามี
แล้วแต่คพิ
อยู่ทูกวามี
ไมมีใครที่ไทน
นองทองเสนา
ค่านองนี้
นองจะวาอะไร
เกรงแต่คพิชาย
เพ็งสบลเคยหนา
ท่านดวงปราศรีย
ไคแล้วหนึ่งครั้ง

ชาย

ออยปโณชเนา
 ปโณเฮยก่อมหา
 บองหลวงชเรัย
 ปโณเฮยแอบอง
 เวียเตียงกรองนะเนีย
 บองมันแจ็ดหลวงชเรัย
 แดจ้ออเตียงก็
 ทาเบอบองยานเฮย
 บองบุบเลงเลย
 ซลปราวพองคเนีย
 แดจเปียะ'ซม้อต

หญิง

เนียะ'เฮยเนียะ'ซคป
 เปีย'ปโณปราวปรัป
 ทามเคยกันลอง
 กตุนปโณซ้อปหงัย
 จีแดเฮยเนียะบอง
 ซ้อปหงัยนียอง
 คเมียนเนียะแอนา

ชาย

ปโณเมียชเนา
 ซคปเปีย'เนียงทา
 บองออรปิกัก
 เทอบองจ้องบาน

ไผเนองเสนา
 นองเฮยอยาวา
 พ้อหลวงหญิง
 นองเฮยควพี
 มันหงชอกรง
 พีไมเคยหลวงหญิง
 เหมือนหมคทั้งเขา
 วาถาพีไคไป
 พีไมทั้งเลย
 ตายเป็นควยกัน
 เหมือนคำสาบาน

ทานเฮยทานพ้ง
 คำนองบอกกล่าว
 ทามทำนอง
 ทั่วนองทุกวันนี้
 แลวแดควทาน
 อยูทุกวันนี้
 ไม่มีใครที่โทษ

นองทองเสนา
 พ้งคำนองวา
 ที่ดีใจอย่างยิ่ง
 ถาพ้อยากไค

ชุมนุมญาติ
ทวีจ ป็อง ขารเป็ด
จีมุยพองคเนีย
บองน้องปโอินคตุน
น้องเมียปโอินชวงวน
จีมุยพองคเนีย

รวมสถานมวลมิตร
สมประสงค์สารพัด
เป็นหนึ่งรวมกัน
พิกับควนอง
กับน้องทองสงวน
เป็นหนึ่งรวมกัน

จริญขันตุง

ปก้าว เลื่อนกันโอะ

พาลันหนัก

บองจิมรีปจัชเวาะ
บองโหม่ลิ่งขันตุง โทนกโหม่ม
ลิ่งเคียงเนียงตุง
รโธคคือลเนียงโหม่ม

พ็อกเจาของบาน
พิขอเลนตกเบ็คตุงสาว
เลนทั้งนองเล็ก
จนถึงนองใหญ่

โหม่มลิ่งขันตุง โทนกโหม่ม
ตามจ้อโบราณ
ขันตุงจบองมุย
บองคะ ตรีอดนิฮ
เยื่อจรวัวรเมือ
อเพ็ ค้อล คตุน
อเพ็เคียงมู
มู เล็เย มเซานวน
อเพ็ค้อลคตุน
คตุนบองชเวาะชงาย

ขอเลนตกเบ็คตุงสาว
ตามกนแกโบราณ
เบ็คที่หนึ่งอัน
พิวางตรงนี้
เหยียบฝั่งพิง
อากพิถึงคว
อากพิทงหน้า
หนาทาแยงนวล
อากพิถึงคว
ควพิบ้านไกล

มัจฉาทิกตคามมัจฉา

ชั้นตุงของกัจ

ของมัจฉาเทวีตาม

ของชวาเปื่อนวัน

ปะกคามกันจชัย

ปกักร์เลือนแอคโฆง

ทีแบลตุน

ของวัทฏฐุคะ

ของกัวลวัเวอล

เมื่อนเอธิรจัมเปยะ

ของวัทฏฐุคะ

นเจิมชเรียมเคิง

ทรูบองปรัมเปอน

เลือนบองปรัมวาย

บองมันออยชเรียมปวาย

กันชเนียงนเจอค

ปกักร์เลือนแอคโฆง

คยอลเบาะรัมปวง

ชวรกรบเมเชอ

เบอเนียงน้องบอง

ช้อมคเนียมเฮยเทวี

มินกวรเนียงเซอเวอ

เนียงเทวีวัฏฐุคัต

กัชละกัชเลา

เบคพิชาก

พิค่านำตาม

พิควากอสวะ

ถูกปูแก

ฟาลันทางทิตไต

น้ำไหลหลาก

พิหาลอบใต้

พิหาเคเรือ

โกบนิคิก

พิหาลอบใต้

เลี้ยงผู้หญิงบาง

ไซพิหาพัน

เลือนพิหารวย

พิไม้ให้หญิงทุกซ์

ถือสวิงซอน

ฟาลันทางทิตไต

ลมพัดมาออดัง

กระทมกิงไม้

ถานองกับพิ

สมกันแล้ว

ไมควรน้องชัคเซ

นงไปหาคู่อีก

เขาสลักเสลา

ก็ไครวมีต
เนียงเทวีรัวกุทีท
ก็ชละ กัชเลา
ก็ไครวมีต
เนียงเทวีรัวกุทีท
คือลน่านองบาน
บองช่นอวยเวียลโหม
ชเมากั้วจกันจม
กัมปิงปวยปกกา
บองเก็อยเนิวชเราะชแนเรีย
ปี้รเมียบปรา
มีปิงปวยปกกา
บองเล็ยเนียงเทวีชเราะ
ปกั้วเล็อนล้ออช
กคามกรอปีเพาะ
โจลเปรยตลองทอง
ปคัมแมโกนงา
ยัวเปรีอคโมออยบอง
โจลเปรยตลองทอง
ชลองเป็อนดีคเนีย
อุมเออยเนียงอุม
กันล้ออเจริญอุม
ป็อนคมมยัวปกกา
ยัวมีแคแจต
รโไฮคคือลแกปรา
ป็านคมมยัวปกกา
ออยเป็ญลอง

เขาทาชมัน
น่องไปหาตุอื่ก
เขาสลักเสลา
เขาทาชมัน
น่องไปหาตุอื่ก
ถึงไทนจะไค
พีสงสารทุงใหญ่
หญาไหวควเป็นกลุ่ม
ผักคอกแพงพวย
พีเคยอูบ้านหญิง
สองสามพรรษา
ดูคอกแพงพวย
พีล่านองไปบ้าน
ฟาดนสนน
ปูดูกจากตม
เขาปาละเมาะ
สั่งแมดูกสุคทอง
เอาเชือกหนึ่งมาให้พี
เขาปาละเมาะ
ชามบนกัน
อุมเออยนองอุม
หนุมชอุมมูมรัก
เหมือนผิงเอาคอก
เอาคั้งแต่เค็อนหา
จนถึงเค็อนหก
เหมือนผิงเอาคอก
ไทเทมละอองเกสร

เจริญทรก

คมาต โมค็อดเฮย	กระดมมาถึงแล้ว
กรวด ก็นักคนอดเคนย	ปู่เสื้อหมอน
จัมปัทสึเตา	สำหรับหัวหน้า
คมาต โมลิ่งทรก	กระดมมาเล่นทรก
คมาต โมลิ่งนา	กระดมมาเล่นที่ไหน
เมตามบวิซ็อค	มาเล่นบวิซ็อค
คมาต โมลิ่งทรก	กระดมมาเล่นทรก
ตามประเปยนี้	ตามประเพณี
แคแจทกเคาครัง	เคื่อนหาแคกรอน
แคปรังกเคาแสง	เคื่อนนาปรังแคกรอน
กเคาแะกมแครง	รอนจนคนตะกบคาย
คโมแจญที	จอมปลวกออกน้ำ
เนียงเทิวระบอง	นองไปคูบ้านพี่
กิชตุงกกริ	เขาคำนามากมาย
คโมแจญที	จอมปลวกออกน้ำ
คยอง ริวทไฮย แเคย	หอยวังคลุงคิน
ยองเฮยเนียงยอง	นองเฮยนองยอง
ปีปกันฮอยบอง	จิดที่เลนให้พี่
บองแจญเทิวเปียะ	พี่ออกไปคลอง
จิงเจอนปัม	เทาเหยียบศาลพิธิ
คัยกันกอทเนียะ	มอดือที่คลอง
บองแจญเทิวเปียะ	พี่ออกไปคลอง

ดี คนองพุ่มเวง
บองปี เกี้ยวเรียม
ดี พานไอรรวง
ดี คนองพุ่มเวง

พุ่มเรียม ชน้อ
เซ เอยเซ ชัง
เซ จ้อฮปีเวียง
จ้อฮเจรียลีป
กันเจิมเนียงคยุ
มุ่แคจกาลีป
ลออแคจคุมคี่ป
บองลีปมินคเบียม
ชเรียมคเมาลเดิป
บองโซ่มคเปือลเทป

โคตคาคปมาน
มันเทป หงยนิฮ
ชแอ บองคาน

โคตคาคปมาน
ทเปือลเนิวแคจแคด
ชน้อฮจังก์ร้อป
จลอม่นองเซาะ
เปรงบองอาเกราะ
กันล้อฮเบียมคอง
กันล้อฮโพงกี

บนหลังเขายาว
พีมองไปหญิง
นำคาไหลพราก
บนหลังเขายาว

เขาหญิงนาสงสาร
นกแกวเอย
นกแกวลงจากวัง
ลงดูกัทรกดิน
หน้ายากนงโหนก
หน้าเหมือนเขากดิน
สวยเหมือนน้อยหน้า
พีกดินไม้เกี้ยว

หญิงคำ
พื่อแกมรูป

เสียขาดเท่าไร
ไมจูบวันนี้
พรุ่งนี้พื่อ

เสียขาดเท่าไร
แกมอยู่เหมือนเคิม
สงสารหัวสับ
ลิมกันฉม
หญิงพื่อ
เป็นหนุ่ม 3 ครั้ง
หนุ่มพวกเขา

กัณฺโถสวเนียะมนอง
กัณฺโถสปริอธบอง
เม็ยคองคาแอง
ชฺนอธวเร็ยชอ
ลออเจ็ยงชเร็ยคเมา
ประเปรัง ประมเชา
ชเร็ยคเมาลออเจ็ยง
บองชลฺลิตชเร็ยคเมา
ลออเม็ยนเร็ยง
ชเร็ยชอลออเจ็ยง
ลออเม็ยนคีมู
ลออวีปชเกยตุ
เทอมุคเมาแป
บองชลฺลิตชเร็ยชโลต
แคจโฆต อัมมิง
บองจ็องบาน ชเร็ยล้งวง
เกชญ จี ปเคา
ออยกรอ ปี ปรี
มเวคี จ็อช ชเว็ว
ปเล็ยยุปเจ็ว
บองคัย เบ็วออยเจ็ย
บองกิกเต็ยวกรป
กิกเฮยเท็ทอป
เป็ยะ ป็อนกัณโถง
ปโธนชเร็ยแถมูย

หนุมคนและกรัง
หนุมพี
สามกรังคนเก็ยว
สงสารหญิงชาว
สวยกวาทหญิงคำ
ทาน้ำมันทาแปง
หญิงคำสวยกว
พีรักหญิงคำ
สวยมี่วาง
หญิงชาวสวยกว
หญิงสวยมี่นำหนา
ให้เตร็ยมกระสวยไว
ทำหนาคำปี่
พีรักหญิงบริสุทธี
เหมือนใหม่ใส่กระบอก
พ็อยากไคหญิงโง
กัณโถสงสอน
ให้คนแก่เชา
หาบนำคำชาว
เวลามีคิก
พ็ีลุกถูกลูกทองให้งาย
พ็ีคิกไปทัว
คิกเฮยเป็นทุกซ์
คำขามขาม
นงหญิงคนเก็ยว

เจ็ยควายค็อนมอง
โหวฮารนุพอง
แ่ลลกซ็อกพองคเน็ย
ปโอินช็อนอธแคกเคอะ

คยอลโมกกวี
ปโอินเค็รเจ็ย
ปโอินเก็ทค็อลมอง
แ่ลลกซ็อกพองคเน็ย
มันแคลเค็ลยคเค็ลย
ป็ทฐงบองเค็ว
ก็อลมองเค็วบวค
ปโอินธเร็ยบัมบวค
จ็ปวรพองคเน็ย
บองน็องเชอะมา
ยั้วจ็ พริเย็ย
โหวฮารพองคเน็ย
แ่ลลกซ็อกฐมบอง
ปกกาเฮยกล็ปปกา
บองกัจแคคหงัยนา
มินจอลปกาเลย
ทัวะชเว็จ ลลย
เล็ยะทุ่กร็อมคเน็ย
บองมันจอลปกาเลย
บองชคายปกานะ
บองฐจอลปกาทเม็ย

ค็กรวยคอกไม้ของฟี่
ดูรักฟี่ควาย
เหม็อนคนจันควายกัน
น็องสงสารเค็อนลึบสง

ลมมาค็ก ๆ
น็องนอหนาว
น็องค็คคังฟี่
เหม็อนคนจันควายกัน
ไม้เคยหางเทิน
จากอกฟี่ไป
คอนฟี่ไปบวช
น็องหญิงบวชให้
จ็วควาย
ฟี่จะล็กมา
เอาเป็นภรรยา
ดูรักควายกัน
ยากจันรวมฟี่
คอกไม้เอยกล็มคอก
ฟี่ทักวันไหน
ไม้ทังคอกไม้เลย
ถ้าเห็ยวแหง
ชอนไว้ไตหมอน
ฟี่ไม้ทังคอกไม้เลย
ฟี่เส็ยคายคอกไม้นะ
ฟี่ลึทังคอกใหม่

บองมินจอลปกากัจ
บองชคายปกานะ
ปกากัจปีเคิม
ปการี่ปการูย
เนี่ยะนาเคิกรอย
รือปกากองพอง
เนียงรือเนือ
ก้อมเคิรชลง
รือปกากองพอง
ปกากองเมียนม่อน
ปกักร์เลือนล่อฮ
กตามกรอปีเพาะ
โจลเปรยทดลองทอง
โกแม่อีกะอา
ออยยัวเปริอคโมบอง
โจลเปรยทดลองทอง
ชลงเปือนลือคเนีย
อังกะแก๊งกัวะ
บองเปี่ยะบ้านอ้อฮเฮย
โกนอ้อกเนิวเลย
คัจเปริอคปรัมจุม
ปกักร์เลือนลือราง
บองเลิงกัจชนาง
จัมปญชกูเกียง
บญเคิวเทริวทมอ

พิ่มทังคอกเกา
พิ่เสียคายคอกไม้นะ
คอกเกาแคเคิม
คอกมานคอกโรย
ผู้โคเคินตามหลัง
เก็บคอกไมให้พิ่ควย
นองเก็บไมเก็บ
อयाเคินชาม
เก็บคอกไมให้พิ่ควย
คอกไมพิ่มที่อยู่
ฟาดสนั่น
ปลุกจากคม
เขาป่าละเมาะ
เรียกแม่อีกับอา
ให้เอาเชือกหนังมาพิ่
เขาป่าละเมาะ
ชามบนกัน
กบ คางคก
พิ่คดองไคทมคแล้ว
ลูกเขี่ยคอยูเลย
ชากเชือกหนังหารอบ
ฟาดสนั่นคังครันคราง
พิ่มชักห้าง
คอยยึงเนื้อ เสือโคร่ง
ยังไปปลุกหิน

เทวีวัคคกอนลิน
เทวีวัคคกอนลิน
ทมิฬเวียงร้อยโบน
ดุมเอยเนียงดุม
กันลืออเจวิญจุม
บือนกนุญยัวปกกา
ยัวปีแคแจท
วโศทคือลแคปชา
บือนทมิฬยัวปกกา
ออยบิญลของ
ปกักร์เลือนจรรอ'คแมร
ดี เปียะ'แอร ๆ
จัสเนือมป็นรา'
คัยสคัมชทวยแปรญ
คัยเวงชทวยกราส
จัสเนือมป็นรา'
จันุ'บาปหม้วน
ทเลียะ'เทวันรวัะ'
ชันทวัะ'บริจัน
จันุ'บาปหม้วน
ปรัมมีลคองชโนล
นเจียญ เมีย
ชลป้ออชเตียงกรอด
นเจิมกูช โมล

จุกกตอ'ส'เคือน
จุกกิง จิงเหลน
ยาหญิงสุกสำแดง
ดุมออยนงดุม
ทมิฬชอมรุมรัก
เหมื่อนผึงเอาคอก
เอาแต่'เง็น'ห่า
จนถึง'เคือน'ทก
เหมื่อนผึงเอาคอก
ให้'เค็ม'ละ'อง'เกสร
ฟาลนประเทศ'เซมร
ยินคำ'แอร
คน'แก'พา'พราก
มือ'ชวา'ทูน'แปรง
มือ'ชวา'ทูน'หวิ
คน'แก'พา'พราก
คน'แก'น'เฒ่า'ป'หนัก
คน'ไป'น'รก
.....
คน'แก'น'เฒ่า'ป'หนัก
เจ็ค'ครั้ง'ชนวน
เล็ยง'วัว'ทัว'เม็ย
ทาย'หมค'ทั้ง'คอก
เล็ยง'วัว'ทัว'ญ

ออยจอรเวียจุง
เมอเกิตตุงมเวีว
ออยมเมมาเวียเจื่อน
เมอเกิตกะกเนียง
ออยฉลป้ออเตียงเกรียว
เกิตกเมี่ยมเกอดมาน
เบอเมียนคูโงงซาร
ปรากเอยเวียงเปรี๊ต
ปเสียมชรวงชระ
จัยเนอมเคิวปคัจ
กร้อมเคิมปัวจ้อม
คกัระชลาปคัจ
ชลาปคัจมคูปคัจ
ลือ เปียนท้าว
จชัยคัจเตเปียว
คคูนบองเนิวเลย
บองชน้อชปกาบปัด
เทปเฮยงงแอย
เนียงเลียมบองเคิว
เพลิวแคลเนียงเคิว
ชเมากอชรูป
มลปแคลเนียงโงป
บิฎวายเวียเวียง
เวียนเวียงรวักเฮย
เวียกัจชเมาะ

ให้โจรมันชโมย
ถ้าเกิตคำชาว
ให้หญามันเหยียบ
ถ้าเกิตเลี้ยงใหม่
ให้กายหมกทั้งกระดง
เกิตไม่ใหญ่โต
ตามีคูหมัน
พรากแลวรางเชือกหนึ่ง
คอนเซาสว่างไสว
คนแกพาไปหย่า
โตคนโพธิ์ชำ
หมากชาค
หมากชาคพุกชาค
วางบนพานหมาก
คนแกชาคคำ
ตัวพ้อยเลย
พิ้งสารคอกพยอม
จูบแลวดูบคลำ
นองลาฟี่ไป
ทางที่นองเคิน
หญ่างอกกลบ
รมที่นองหญุก (พัก)
แมงมูมมันชักโย
มันชักโยวังแล้ว
มันหักรัง

เนียงก็อมก็ชวเราะ
ก็คตามของโฆงฆาร
ปกักรเลือนเอ็ดเจ
ดีเป็ยอันเค็ด
ชะเนียง เมียนคีต
ของกัจกอน้องกวลรมิต
โฆมชะจรีเจียต
โฆมเข็ยมทุมิ
โฆมทเลิมปมัย
บองมินเข็ยฆังวาท
โฆมกักแตนาค
เป็ยแคลมเค็ยคเน็ย
ชเร็ยชอกันทุ
คจุกอนแม
มนายเม็ยแค
รมิตแมเป็ย อ้อช
เป็ยเค็ยงเม็ยรมิต
ชเล็ยะค้อดมึนเปราะ
รมิตแมเป็ยอ้อช
เค็ยกันล้อชชวเราะ ยั้ง
เนียงจันตฺยูกจกัต
รวทโมป้อดเจ
เค็ยกษัจเค็ยคคอง
เบอแมเนียงเค็ย
แมเนียงจี้รมปาง

นงอยาคิดถึงบ้าน
คิคตามที่ตุรัก
ฟาลันทางทิศตะวันตก
ไคยินคำเล็กนอย
เหมือนนางมีอิก
พิทักคอกกับชอนชมน
ขอเนื่อสักซึก
ขอเล็อดไว้คูก
ขอคัมคี่
พี่ไมอายกไคกัน
ขอคักคักเดิน
คำที่ปราศรัยกัน
หญิงชาวอวน ๆ
ทวม ๆ ลูกแม
แมหมายสามเค็ย
ชมนแมเสียหมค
เสียทั้งหัวชมน
เทลิดถึงหัวเปราะ
ชมนแมหมค
เห็นทนมบ้านเรา
นงสายตะโพก
วังมาจากทิศตะวันตก
คินทรายคิคหลัง
ตาแมนงเห็น
แมนงคา อี้คตะโร

แต่ยกขั้วเกิดคนอง
มนายเอบโกนดูล
โกนเก้'ตั้งก่อวล
โกนขรวลโกนนะ
คโทกคเทง
ทอชเวียงเมื่อคตัง
บโณเมียบปลิง
เค็งโอย์นึ่งบอง
ขัมเปือกคตุงนุย
มันแคล ยัวคะ'คนอง
เค็ง เยยะ'เค็งเยิง
เค็งปรัวะ'บองเลง
แจ'โกนมันธเมอ
อาปรีออยธเวีย
อเมียบโมบอง
อาโหมจัตบอง
คู้'ออยเมียบเวียเปรอ
เคิวเวยธคัมบรา
ชคัมเปียบโกนทา
โกนนี่องออยปว
ออยยัวะ'ออยยว
ออย ปว'ชเคียบ
แมเมียนโกนปรีอช
ออยเกิดแซเทีย
เมอเมียนโกนธเวีย

คินทรายคิกคหลัง
แมเอยดูลลม
ดูลหลักซอน
ดูลสบายดูลนะ
กโทกคเทง
งอกเวียงนึ่งหวย
น่องทองขวัญ
โกรธอะไรกับพี่
ไมเวียวเล็กหนึ่ง
ไม่เคยเอาใส่หลัง
โกรธักษ์โกรธักษ์
โกรธเพราะพี่ปลอย
แบ่งดูลไม่เสมอ
อันที่สองให้หญิง
อันที่สามมาพี่
อันใหญ่ดูลหัวปี
ไว้ให้ยายเขาไซ
พอเอยฟ้งนา
ฟ้งคำดูลกวา
ดูลจะให้พร
ให้ศีลให้พร
ให้พรปราศรัย
แมมีดูลชาย
ให้เป็นเศรษฐี
ถ้ามีดูลหญิง

บ้านปด้อยจอมพล
แม่กมैयाเคียงยา
เอื้อมกมैयाเคียงจน
บ้านปด้อยจอมพล
ครอบครัวประเทศไทย
มนายเอยคมมาตเดียว
แกมจมนันกรป ปด้อยะฮัก
หงษ์ลเจียงจกเทวีเฮย
กันคัล ปดอเนี้ยะชเฮย
กันคัล เฮยเฮย
เคนย โกวรมปวง
เลี้ยกรู เลี้ยเกรียง
เลี้ยแวงโกนเนียง
จอร โอ้ม ชเววี
เลี้ยกูรเต็ด
เลี้ยทลจรเปวี
คมมาตเลี้ยมนายเทวี
ชเวระ โคนชงาย
คังเคาเอยชบเล็ง ๆ
ชมอจคัมจิง
งกสิมคัลลจเอ็ง
มนันวะ โคนเค็ง

ไคฉัวจอมพล
แม่อยาใหญ่ยาก
พ่อยาใหญ่จน
ไคฉัวจอมพล
ครอบครัวประเทศไทย
มารคาเอยฉมา
เกรงไมครบหลังคานเขา
ตะวันเย็นไปแล้ว
เสื่อทวายมันชาน
เสื่อเรียกแล้ว
หมอนตะโกนคังลัน
ลาครุดากระคัง
ลาชันดูนาง
กระคังฝัดขาว
ลาวัวเกวียน
ลาพักเขี้ยวพักทอง
ฉมามารคาไป
บ้านดูกลไกล
หัวหนาเอยวีบขึ้น ๆ
มคกักเทา
อมถึงกระดูก
ไมรอดดูกระดูกมัง

ปเตยะ^๒ให้ม จริฐ^๑ออป
แขงเพลิง โธ้ยลม
ทุมเกลิน ฆราคดั่ง
กโอบ โมพาย ๆ
ธะแกเมียนกำดั่ง
ทุมเกลินฆราคดั่ง
ปเตยะ^๒ของปโอินยั้ง

หลังคาบ้านใหญ่ยื่นกำ
กวันไฟหมุนลม
เหม็นกลิ่นเหลาฉุน
หอมมากามลม
เหม็นมีกำดั่ง
เหม็นกลิ่นเหลาฉุน
หลังคาที่นองเรา

เพลง พิธีกรรม

เรือนม้วต

วิทยากร นายโบราณ จันทร์กลีบ

เพลงไหว้ครู ม้วต ทำนองเพลง เพลงยง

ทงยัดเง็ยจขทุล
บองแจ็ญวีนม้วน
วีนมซำลาค้อม
วีนทงยมินบาน
บองชู้วีนยุป
วีนมซำลาค้อม
บองม้งออนเจ็ชแร็ย
ชแร็ยเอ็ยบองเค็ว
บองกัจ ชเลอะซเน็ว
ค้อมกบาลคัมแร็ย
คัมมูยเค็ยงค้อม
คัมมูยมอยชแร็ย
ค้อมกบาลคัมแร็ย
บองเล็ยชแร็ยเค็วชเราะ

คะวันเ็ยนออน
พ็ออกเร็ยนเศาธา
เร็ยนเศาธาสะกคัจจิต
เร็ยนกลางวันไม้ค็
พ็ดูเร็ยนกลางคึน
เร็ยนเศาธาสะกคัจจิต
พ็ให้ใจหญิงออน
หญิงเอ็ยพ็ไป
พ็หักไมมะทุม
ค็หัวซาง
ม็อหนึ่งค็
ม็อหนึ่งกวัคหญิง
ค็หัวซาง
พ็ลาหญิงไปบ้าน

ทำนองเพลง ปันแฉะ

หงษ์ลึงเจียจคเจียะ

แอะ โบลก้อ ก้อ

คเหมายงค้อตนา

ค้อลโปกัมนั

โธปคะ ะชิลลา

คเหมายงค้อตนา

ค้อลเคิมปริงโทม

กลัดกัจนั

จี ลิงบายโคม

ค้อลเคิมปริงโทม

ค้อลหงษ์ลึงเจียจ

หงษ์ลึงเจียจค้อล

เนียงปกรวะ คเนียบานแกรล

แจญเคิวรว้อฮ

เนียงเคิตรตามเพลิว

ญเยี้ยปี่เคิมปรีฮ

เนียงมันแกรญค้อนค้อฮ

ค้อนเนียงจีฮแร็ย

ค้อนบองจีปรีฮ

ค้อฮปี่รแบ็ยกเค็ย

ค้อนเนียงจีฮแร็ย

ค้อฮบองอ้อลกี

ตะวันเย็น

กามนเสียงร้อง กอ๊ก กอ๊ก

น้องคำที่ถึงไหน

ถึงโพธิ์คำนั

หยุดวางกินหมาก

น้องคำที่ถึงไหน

ถึงคนหว่าใหญ่

บางถือเสียม

ชุกเลนหมากขลุ

ถึงคนหว่าใหญ่

กำลังตะวันคำ

ตะวันเย็นลง

น้องพิจารณาอันไคมาก

ออกไปหาพื้น

น้องเดินตามทาง

พูดถึงผู้ชายคนเคิม

น้องไม่กลัวนิก

ท้าวบองเป็นหญิง

ท้าวพี่เป็นชาย

นิกสอง - สามคคี่

ท้าวบองเป็นหญิง

นิกครั้งหนึ่งอายุเขา

ทำนองเพลง เข็ม

ปเข็ม ฆวางฆระ
มีมี ฆระ
เนียงกรอ เลิงเทอคตูน
โฆงฆาร ค้อดเฮย
ปกักร เลอนลเจ็ยจหังย
กโอบปก กอรัจ เปรย
เคิมค้อยแอนา
เคิมค้อยลือลอะ
ฆลอะ ค้อยลือปกกา
เคิมค้อยแอนา
กโอบปกกาโม
เคิมค้อยจวีญจรัม
ตูกโท้มกอเม็ย
ปการี่ คนัคคานาน
ปี้เคิมฆโง็ยฆง้อป

รุ่งสุริยา
คูเมฆสว่าง
นองดูกขันแตงตัว
คูรักถึงแล้ว
ฟาลันตะวันเย็น
หอมคอกมะนาวไฟ
คณงอกที่ไหนด
คณงอกบนใบ
ใบงอกบนคอก
เคิมงอกที่ไหนด
หอมคอกไม้มา
คณงอกเรียงราย
เล็กใหญ่ก็มี
คอกบานมากมาย
แตกอนไถกลบ

ทำนองเพลง กาบเป

ฆเร็ยฆเก็งจัมเป็ร
บองวีปคัมเน็ร
คะมุ ออนยุม
วีปกูรเค็ย
ปฆวรจวีญจรัม
เน็ยงคะมุ ออนยุม
กิตคามบองปี้กรอย

หญิงบาง ๆ
พี่เตรียมเดินทาง
กมหนารองให้
เตรียมวัวเกวียน
คั้งไว้เรียงราย
นองกมหนารองให้
กิดถึงพี่อยู่ข้างหลัง

เพลง กล่อมเด็ก

วิทยากร นางฉิม ผ่องใส
อายุ 58 ปี

ทำนองเพลง อมฤ

ทูลเอ๋ยขรैयाทูล (ซ้ำ)	ทูลเอ๋ยทูลน้อย
ขอเนียงนมรือบุง	ทูล
ปุงเอ๋ยทนมปเคี้ย	ตระกูลเอ๋ยทนมัว
ทนมเข็ตัมรैया	ทนมมาซาง
ปุงทูลทนมปเคี้ย	ตระกูลเล็กทนมัว
ทนมเตียงบองพอง	ทนมทัวพิควย

เพลง อาชู่จ

นะโ้ย้อาชู่จ	นกะไร นกกะปุก
รวี่ชีตามชโลต	หากินตามสบาย
ชันเรือมคคุณหม	เพื่อตัว เติมใหญ่
ก็ แว้ย ก็ คัวะ	เขาคี เขาทุบ
ชันเรือมคคุณหม	เพื่อตัว เติมใหญ่
ชันองคุณเกีวิง	สนองคุณเขาคีน
บองอมตุ้แก้ว	พี่พายเรือไป
ตุ้บอง ก้ม้อต	เรือพี่ควาน
อมตามม้อต	พายตามคูง
ตามขรैयाชนมรุง	ตามหญิงปิมะโรง
ชนมมูย บองพอง	ปีเคียวกับพี่

เค้'เอยเค้'เคี้ยว
ออยลัวะ'กอมมูม
ทู้'ออยชเรี้ยเนี้ยว
เนียงเอยเนียงแม
ชเรี้ยเอย'กอมมูม
ทู้'ออยโกนเนี้ยว
อเน็คแมระ'เอย

คตุนเอยคตุนมีค
คตุนเนี้ยว'กร้อมมี'
คตุนโถย'ทงย'เค็ร่า
เนียงเนี้ยว'ลือป'เค็ยะ'ช'เนามัง
โกรเอย'ทงย'จ้ง
ทงย'มิน ช'ตุม'เลย

เบอ'มาน'นุก'ที้'
นุก'ทรอ'เปียง'ปียอง
แจะ'โอน'นุก'ทพอง
โอน'ทค'อชก'แอล'ออย
โอน'ทค'อชก'าง'มู'
โอน'ทู้' คาง'กร้อม
โอน'ทค'อชก'แอล'ออย
ออย'ชอ'แด้'จก'แอ'

นอนเอย'นอ'ไป
ให้'หลับ'ออย'ร่อง'ให้
ท้ง'ไท'เอง'หญิง'ออย
นอ'งเอย'นอ'ง'แม
หญิง'เอย'ออย'ร่อง'ให้
ท้ง'ให้'ลูก'ออย
สง'สาร'มาก'เหลือ'เกิน

ท้ว'เอย'ท้ว'ไกล
ท้ว'ออย'ใต้'ฟ้า
ท้ว'อะ'ไร'ตะ'วัน'ถูก
ลูก'ออย'บน'มาน' มุง'หญิง'าคา
ไม่'ควร'ตะ'วัน'ส่อง
ตะ'วัน'ไม่'คร้ม'เลย

ถ้า'ฟี่'อาม'น้ำ
อาม'น้ำ'หนอง'ปียอง
ชอน'อง'อาม'ควย
นอ'ง'นุก'ชู้'ไค'ล'ให้
นอ'ง'นุก'ชาง'ทนา
นอ'ง'เว'น'ไว'ชาง'หล้ง
นอ'ง'นุก'ชู้'ไค'ล'ให้
ให้'ชาว'เหมือน'อ้อ'กา

เพลง กล่อมเด็ก

ส่วน ทางเกียน ทองสวัสดิ์

อายุ 56 ปี

หม่อมหม่อมคน้อย
เนี่ยะ ล้วงป้อมอก
ออยปโองลวงปราน
แม เอิว คางบอง
มินจ้องออยบาน
ออยปโองลวงปราน
ออยแคแคไค
หม่อมเนียงกโน้ม
กโม้มเค้ เเค้วก้อมชุม
ซั่มโปงเซาะบะ
เซาะโองเมียนพะ
เจียงกัทยอย
เจียงจ้อกัทยอย
เจียงทเมี้ยกัทรอย
เจียงนากัทรอย
กโม้มบองเอย

คนผิวสีน้ำตาล
คนลอลวง
ไทนองเสี้ยตัว
แมพอข้างพี่
ไม่ยากให้
ไทนองเสี้ยตัว
ให้รับแก้ไข
สงสารน้องสาว
หมุนอนไปอวยรังให้
น้องแมหัก
แมนองมีชั้น
ชาวคักให้
ข้างเกาคักก่อน
ข้างใหม่คักทีหลัง
ข้างไทนคักให้
ลูกสาวพี่เอย

เนียงหม่อมหม่อมคน้อย
เนี่ยะ ลอลวงป้อมอก
ออยปโองลวงปราน
แม เอิวคางบองปโอง

คนผิวสีน้ำตาล
คนลอลวงโกหก
ไทนองเสี้ยตัว
แมพอข้างพี่ของ

คางบงมันจ้องออยบาน
ออยปโองวางปราน
บองกัศคือดแคะคัย
ปเชิต พองนง
มินมานบองยัปโอง
ทะ'เตเขาะ'โองปโอง
จอมจีมนายจอด

แคะเวียะ'กมอง
แคะร็อง กวาว
ปโองลัยเออวา
ปโองมินมานชเลยเนียะ'
บจุล ลัยมะ'
เจียลลือลอมเบียะ'
ปโองมินมานชเลยเนียะ'
กเม็ย อเจิตปโองเนอ

ชน้อฮเนียงกโม้ม
เค'เคิว'กอมชุม
คเป็อด แคะ กร็อยตรุม
กอมออยบองเนิว
ชเลอะ'เจ'กุมจ็อง
ชเลอะ'ลของกุมโตร็ย
บองชลัญไ้อย ปรีอชมุย
ชาราไ้อยคี่'ลึงจอด
มินาจ็องบานจังกักกรอด

ข้างที่ไม่อยากให้ไค้
ไทนองเดี่ยวคั
พิคิให้เล็กรัก
ประเสวีรูแล้ว
ไมไค้ที่เอานอง
กาไมไค้ของ
กคาแมทัง

พระจันทรขึ้นกลม
ขึ้นตรงส่องแสงแวววาว
นองนัวแต่เข็มเสื่อ
นองไมไค้ชาน
เข็มเข็มเสื่อหัก
ค้ายคิกกัน
นองไมไค้ชาน
อยาเส็ยใจกับนอง

ส่งสารนองสาว
นอนไปอยารอง
แกมเหมื่อนมะเขือ
กมิให้พิจูบ
ในกลวยสุกขางยอก
ใบมะละกอสุกยอก
พิรักชายหนึ่ง
รคน้ำมันทัง
ที่ไทนอยากไค้เอาชังใส่คอก

ชวเราะ กิ่งกิ่งจอล
ออยเคียนเทิวก็
ชวเรีย เอยบองชคายกโม้ม
แกจ เจ เนียงกลาย
ชกิดเฮยคุมเคิม
บองชองคัยแมระ
แมะ ออต กังเฮิม
ปแอม เฮยกคัณา

แมวเฮยก็อมกัถเนียงนอ
กโม้มเฮยเนียงกโม้ม
คัล นา เนียงโทม
บองโม้มจาบุจ
ทูกเฮยเนียงทูก
บองโซ้มจาบุจ
บุจทูกทอนมปเคัย
เนียงทอนมเคียงกูราคฮ
เคียงแฮฮคัมแรว
ชวเรียเฮยบองพอง
เนียงกัจบอง
บองปโนปชวเรีย
ชนมินฮคัมเจ
ชนมัพเน็นเจิมเมื่อน
จัมแตเมื่อนบองโทม
กโม้มเฮยเนียงกโม้ม

รคนำหึ่งไป
โไพทานไปผู้น
หญิงเฮยพิเสียคายสาว
เหมือนกล้วยเบ็ดอกหนา
กำลังจะสุกบนต้น
พิเอามือไปเก็บ
อคใจ (กลั่นใจ)
หวานตักใจจริง ๆ

แมวเฮยอยากันทองนอ
สาวเฮยนองสาว
ถึงโหนดองใหญ่
พิชอทำพันช
นองเฮยนองนอย
พิชอทำพันช
พันชนองดนมัว
นองดนมทั้งว้วเกวียน
ทั้งมาซาจ
หญิงเฮยพิคัย
มีใครคักว่าพิ
พิปลอยหญิง
ปีนปีตูกกล้วย
ปีหนาเลี้ยงไก
คอยแตกไคพิใหญ่
สาวเฮยนองสาว

กันจัญเจ้เออย

เจ้าเขี้ยคเออย

กันจัญเจ้ฟาม

เจ้าเขี้ยค

อะพะบ่าบองมราป

ล่ำมากจะตายแล้ว

ตเนิมเนียงมูม

กำลั้งนองรอง

(สร้อย)

อะ ตะ ทิ้ง ทิ้ง ตะ ทิ้ง ทิ้ง

อะ ตะ ทิ้ง ทิ้ง ตะ ทิ้ง ทิ้ง

คโมลลิ่ง อังแกป

จอมปลวกคางคก

โกยเออย อังแกป โกยเออย

ตัวใหญ่เออยกับตัวใหญ่

บองบานต๋องอัจ

ยัคหังซี่

ซี่ แด ษัจยัวอัจพญอเนียง

กินแตเนื้อ เอาซี่ฝากเอง

กโม้มของเออย เท้วจะอั้งกรอง

สาวพี่เออยไปเหยยมคแดง

แจะบองเท้วพอมองจะกันกรูออย

ให้พี่ไปควย พี่ถือครุให้

กันจัญเจ้เออย ดูคคมแย่งอ้อฮ

เจ้าเขี้ยคเออยกระโคตเกาะมัทพิน

บทเรียบลัญญัติปริยายมาะ โคมโกย หนึ่งรักที่พมูกเขี้ยว

ตำนาน นางกิง พิศเพณิ

อายุ 73 ปี

เพลงกล่อมเด็ก

เนียงเอยชคัปแก้ว
ปแก้ว ชเลย ถลุง ๆ
คัมมูยอิงอแดลุง
ออยเนียงเค้ดัวะ
คัมมูยอิงกุยกอง
คัมมูยอิงกุยกัวะ
ออยเนียงเค้ดัวะ
ยอลจัวะ มนอง ๆ

เนียงเอยเค้เคี้ยว
เค้เอยกอมมูม
จัมบายว้อม
ออยเนียงชีรอกเคี้ยวตั้ง
เบอเนียงเคี้ยวตั้ง
กอมเคี้ยวตั้งชงาย
เลียงบีก แคยอาย
ออยเนียง ชเราะะว้าง

น่องเอยฟังฟ้าวอง
ฟาดันเดียงทิม ๆ
มือหนึ่งคลำแปล
ไทนองหลับ
มือข้างหนึ่งจับแขน
มือหนึ่งนิ่งเกาะ
ไทนองหลับ
นั่งสัปหงกนาย ๆ ที่

น่องเอยนอนไป
นอนเอยอयर่องให้
จนกว่าชาวสุก
ไทนองกินแล้วไปวิ่งเล่น
ถานองไปเล่น
อย่าไปเล่นไกล ๆ
เล่นไกล ๆ บ้านเรา
ไทนองกลั้มบ้าน

เนียงเอยก์เค็
เค็ออยลัะ
อังกะตังกัะ
ออปคัมเนียงเนอ

น่องเอยเนนไป
นอนให้หลับ
กบคางคก
อยามากคัองเลย

เพลงกล่อมเด็ก

สำนวน นายสมบุรณ์ เจริญ
อายุ 68 ปี

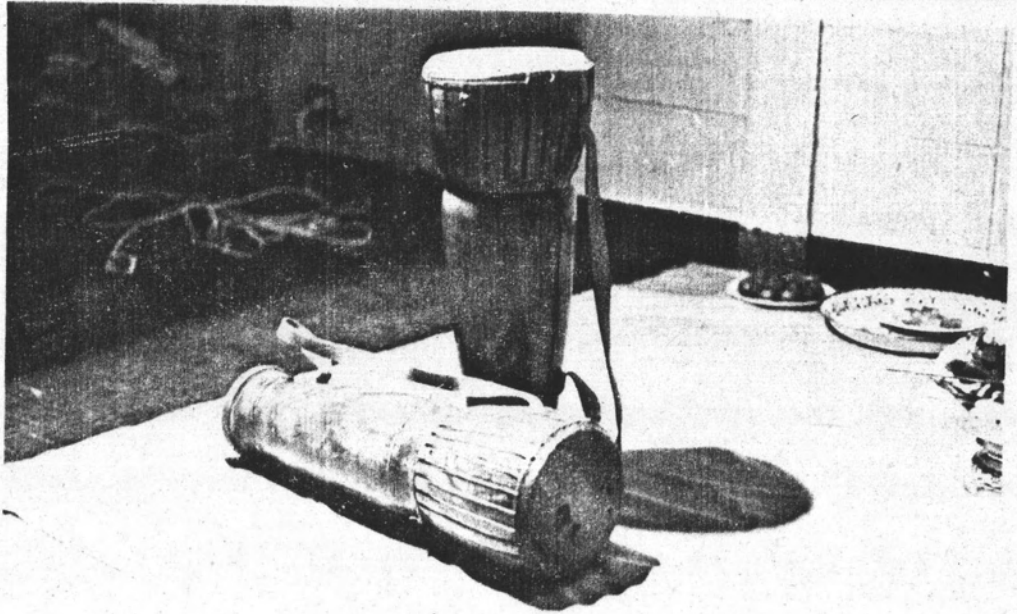
เค็เค็ว้กัอมขุม
คุมเวียมยายงุม
ขี้ตุทรวคั้ง
เบอเนียงรวคั้ง
กัอมเค็ว้คั้งชงาย
คั้งใจเค็ยอาย
ชคัยเป็ยมนายเฮา

นอนไปยารองให้
คอยชาวสุกกอน
กินแล้ววังเลน
คัองวังเลน
อयाไปเลนไกล ๆ
เลนไกล ๆ
พังก้าแม่เรียก

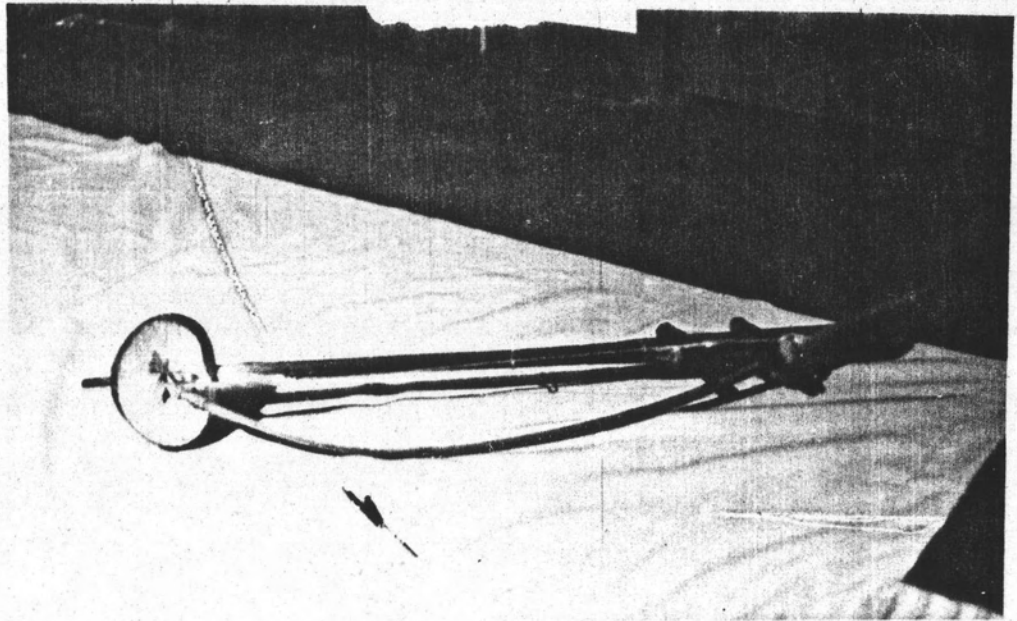
ชคายเฮย ชคายกโม้ม
ชคายคตุนกโม้ม
ชคายกัอมยัปเค็ย
ชคายกะลากันจ้อด
ชคายชเวระทเม็ย
ชคายกัอมยัปเค็ย
ชคายคัยบัวโกน

เส็ยคายเฮยเส็ยคายสาว
เส็ยคายคั้วสาว
เส็ยคายอयाเอาฉั้ว
เส็ยคายกะลาถูกเงาะ
เส็ยคายม่านใหญ่
เส็ยคายอयाเอาฉั้ว
เส็ยคายมืออุมตุก

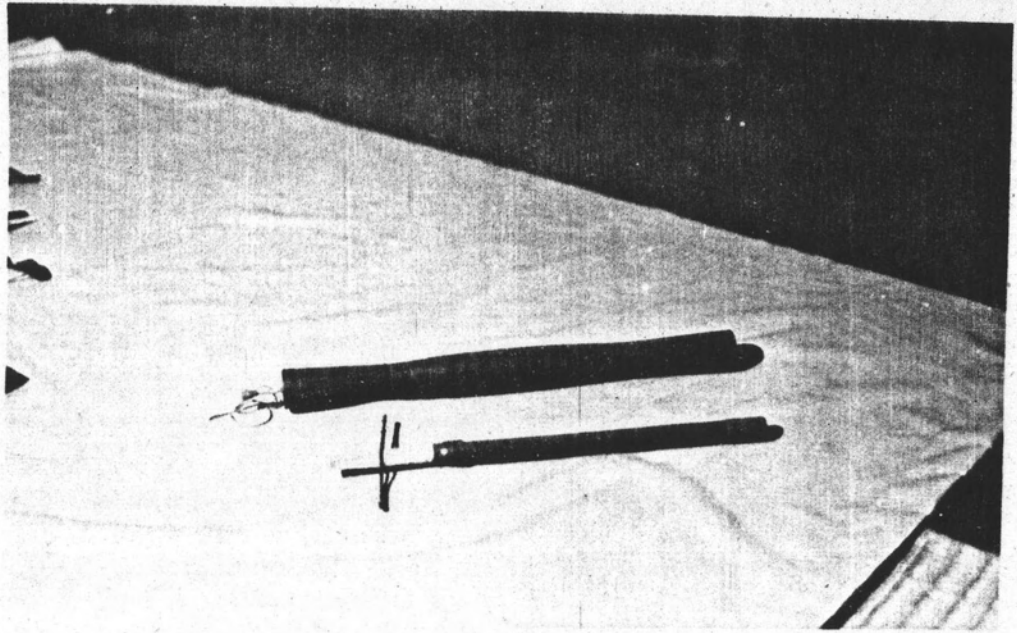
เครื่องดนตรีพื้นเมือง

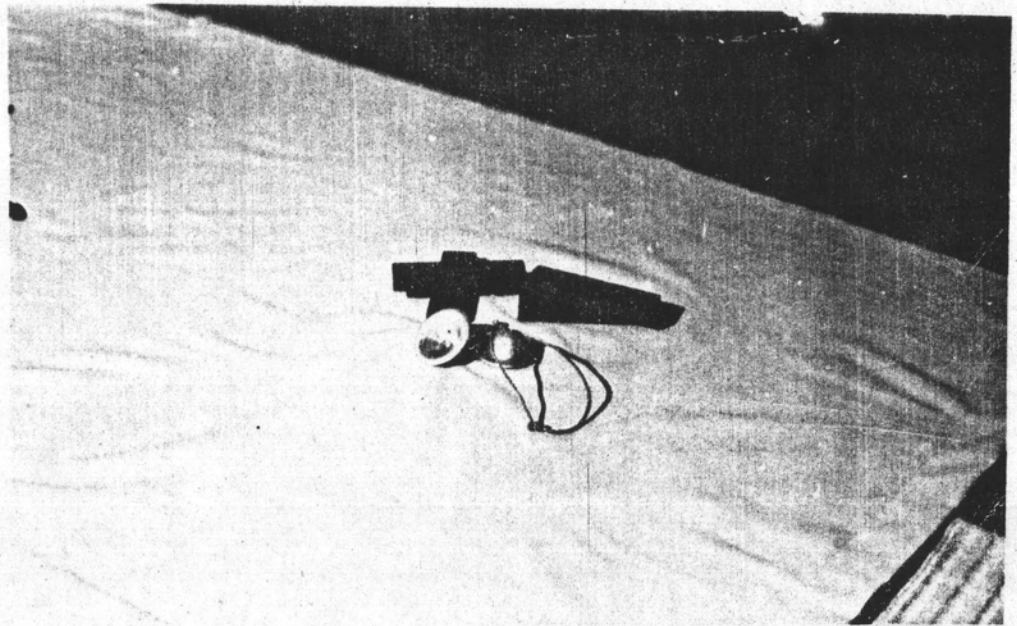
โตนทำด้วยต้นมะพร้าวหุ้มหนัง ความยาวของโตนประมาณ ๒๔ นิ้ว
เส้นผ่าศูนย์กลางหน้ากของประมาณ ๑๐ นิ้ว

ขอพื้นเมือง ทำด้วยกะลามะพร้าวครึ่งลูกเส้นผ่าศูนย์กลาง ๕ นิ้ว หุ้มด้วยไม้คัท
ตัวขอใช้ไม้มะเค็ง สายใช้ลวด ๒ เส้น คันชักใช้หางม้าทาบยางสน ขนาดขอ
ยาว ๓๐ นิ้ว

ปี้อ : ปีชลย (ปีโน)

กรับ และ ฉิ่ง

คณะนักตรึม บ้านคงม้น จากชายไปขวา นายเปรม นายโบราณ นายมีน
นายเกียด นายเจียบ

พิธีไหว้ครูดนตรีก่อนการแสดง

เรือมอันเร

ทาทอก

ท่าเข้าสาก จังหวะมลปโอง

เว็อม อายัย

เรือม กโนบดงต๋อง

นายเคนตระกูลชาติ กับ นายยันต์ ยี่สุนทรี

นม่วค

จริญ เบริน ทำนายโชคชะตา

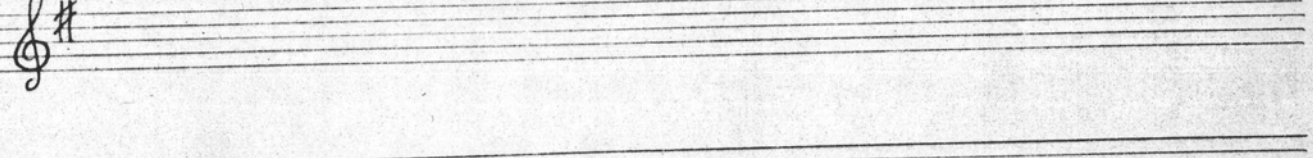
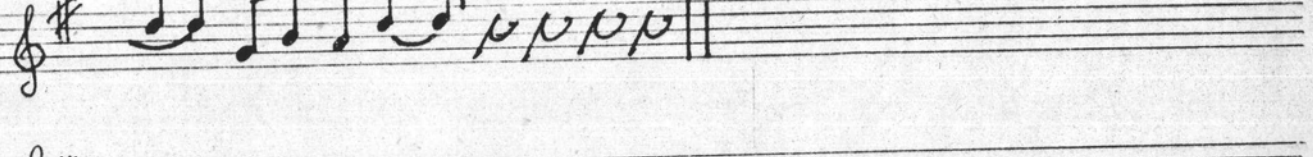
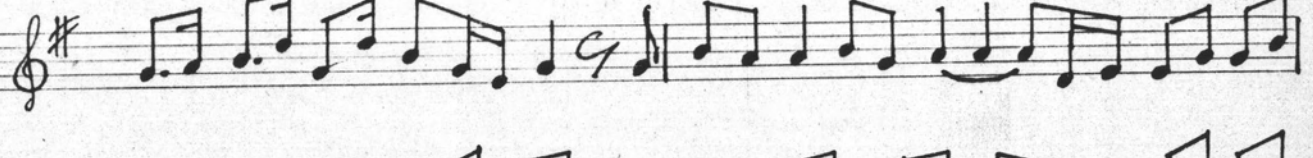
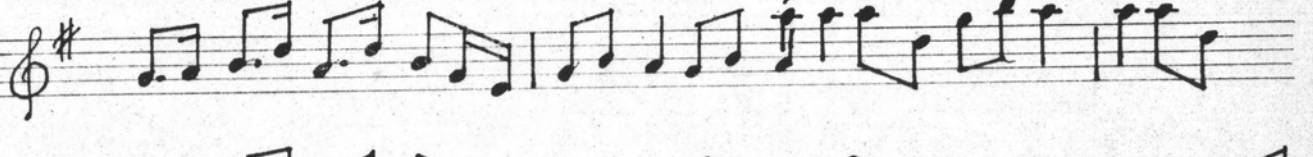
กลอมตุ๊กของชาวบาน

150H075

A musical score consisting of ten staves of music. The first staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of 4/8. The music is written in a single melodic line with various note values, including eighth and sixteenth notes, and rests. The subsequent staves continue the melody, with some staves featuring slurs and ties. The notation is clear and legible, typical of a vintage music manuscript.

A handwritten musical score consisting of ten staves of music. Each staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The notation includes various rhythmic values such as eighth, sixteenth, and quarter notes, as well as rests and slurs. The music is written in a fluid, cursive style. The first staff starts with a common time signature 'C'. The second staff has a common time signature 'C' and a '2' written above it. The third staff has a common time signature 'C'. The fourth staff has a common time signature 'C' and a '4' written below it. The fifth staff has a common time signature 'C'. The sixth staff has a common time signature 'C' and a '4' written below it. The seventh staff has a common time signature 'C' and a '4' written below it. The eighth staff has a common time signature 'C' and a '4' written below it. The ninth staff has a common time signature 'C' and a '4' written below it. The tenth staff has a common time signature 'C' and a '4' written below it.

A handwritten musical score consisting of ten staves. Each staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The notation includes various rhythmic values such as eighth, sixteenth, and thirty-second notes, as well as rests and slurs. The music is written in a fluid, cursive style. The first staff contains a melodic line with a mix of eighth and sixteenth notes. The second staff continues with similar rhythmic patterns. The third staff features a more complex rhythmic structure with many sixteenth notes. The fourth staff has a prominent eighth-note pattern. The fifth staff shows a sequence of eighth notes with some slurs. The sixth staff continues with eighth-note patterns. The seventh staff has a mix of eighth and sixteenth notes. The eighth staff features a steady eighth-note rhythm. The ninth staff has a similar eighth-note pattern. The tenth staff is characterized by a consistent eighth-note rhythm with some slurs.

กัณฑ์พิณทอง

♩ = 96

Andante

Musical score for "กัณฑ์พิณทอง" (Khan Pi Tun Thong). The score is written in treble clef, 2/4 time, and marked *Andante* with a tempo of ♩ = 96. The piece consists of 11 staves of music. It begins with a treble clef and a 2/4 time signature. The tempo is marked *Andante* with a quarter note equal to 96 beats per minute. The music features a variety of note values including quarter, eighth, and sixteenth notes, as well as rests. There are repeat signs with first and second endings. The piece concludes with a "Fine" marking.

राम

Handwritten musical score for the title "राम". The score consists of six staves of music in G major (one flat) and 2/4 time. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat, and a common time signature. The music is written in a simple, melodic style with various note values and rests. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

สัญลักษณ์ของจังหวะโทน

> = เสียงทั้ง

× = เสียงปะ

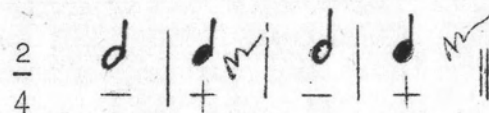
สัญลักษณ์ของฉิ่ง

- = เสียงฉิ่ง

+ = เสียงฉับ

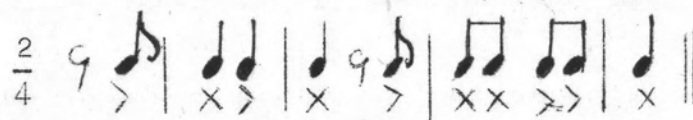
เพลงโหมโรง ทำนองรำพวย มีลักษณะดังนี้

$\frac{2}{4}$

$\frac{2}{4}$

(คล้ายฉิ่ง 3 ชั้น)

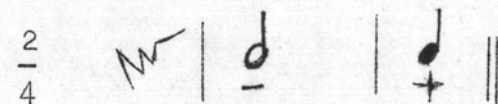
เพลงโหมโรงทำนองอักษองบนแนบ

$\frac{2}{4}$

$\frac{2}{4}$

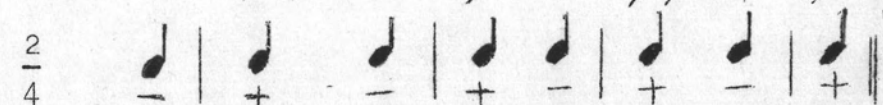
เพลงกันเกราบ

$\frac{2}{4}$

$\frac{2}{4}$

เพลงงูตก

$\frac{2}{4}$

$\frac{2}{4}$

เพลงรัญเปย

2/4

2/4

เพลงอมฤ

2/4

2/4

เพลงปลากรีนใจ

2/4

2/4

เพลงไว้มอันเ

จังหวะเกริ่นครู

2/4

2/4

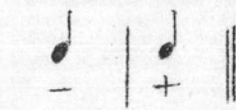
จังหวะจิงมูย

2/4

2/4

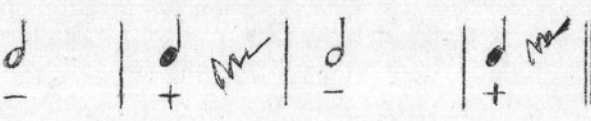
เพลงอ้ายกลาย และนอแรกกลาย

2/4

2/4

เพลงกเมาแม

2/4

2/4

เพลงกโนตึงต๋อง

2/4

2/4

เพลงกนัญใจ ฑูจ

2/4

2/4

เพลงสักราว

2/4

2/4

จังหวะมดปโขง

2/4

จังหวะจิ้งปรี

2/4

จังหวะกัปปากชาปตาน

2/4

จรัญฉันทูจ (รำทศเบ็ด)

2/4

ทอนมูจติกตามันตูจ

2/4

จรัญนอกรแก้ว และจรัญป้งนา

2/4

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

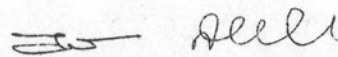
19 มกราคม 2524

เรียน ชาวจังหวัดสุรินทร์ และนักศึกษา ที่เคารพ

คิดฉันเป็นนิสิตปริญญาโท ภาควิชามัธยมศึกษา สาขาการสอนภาษาไทย
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การวิเคราะห์
เพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์" และส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์นี้
คิดฉันสนใจที่จะศึกษา "ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าของเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมือง
ของจังหวัดสุรินทร์" จากประชาชนชาวจังหวัดสุรินทร์ และนักศึกษาวិทยาลัยครูสุรินทร์
เพื่อเหตุผลของการวิเคราะห์ที่มีประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษา หรือสนับสนุนส่งเสริมวัฒนธรรม
พื้นเมืองได้มากที่สุด

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่ง ที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากท่านในการที่จะทำ
ให้การวิเคราะห์ได้บรรลุตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพอย่างยิ่ง จึงขอให้ท่านกรุณา
ตอบแบบสอบถามทุกข้ออย่างจริงใจและตรงกับสภาพความเป็นจริงที่สุด

ขอแสดงความเคารพ

(นางสมจิตร์ กัลยาศิริ)

แบบสอบถามสำหรับประชาชนชาวจังหวัดสุรินทร์
และนักศึกษาวิทยาลัยครูสุรินทร์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มี 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าของเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมือง
ของจังหวัดสุรินทร์

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรักษาคุณค่าของเพลงพื้นเมือง
และการละเล่นพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์

2. วิธีตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบ โปรดเติมคำลงในช่องว่างและขีดเครื่องหมาย
✓ ลงใน หนาข้อความที่ท่านเลือก

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าของเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมือง
ของจังหวัดสุรินทร์ โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ในตารางท้ายข้อความ
แต่ละข้อ ตามความคิดเห็นและตามความต้องการของท่านตามลำดับ
ความมากน้อยที่ท่านเลือก ดังนี้

ก. มากที่สุด หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจเรื่องนั้นมากที่สุด เคยได้ยินเพลง
นั้นมากที่สุด เคยชมการละเล่นนั้นมากที่สุด เคยรู้จัก
สิ่งนั้นมากที่สุด หรือเห็นว่าเป็นเช่นนั้นมากที่สุด

ข. มาก หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจเรื่องนั้นค่อนข้างมาก เคยได้ยินเพลงนั้น
ค่อนข้างมาก เคยชมการละเล่นนั้นค่อนข้างมาก เคยรู้จัก
สิ่งนั้นค่อนข้างมาก หรือเห็นว่าเป็นเช่นนั้นค่อนข้างมาก

- ค. น้อย หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจเรื่องนั้นน้อย หรือคอนขางน้อย
 เคยไคยินเพลงนั้นน้อยหรือคอนขางน้อย เคยชมการละเล่น
 นั้นน้อย หรือคอนขางน้อย เคยรู้จักสิ่งเหล่านั้นน้อย หรือ
 คอนขางน้อย หรือ เห็นว่าเป็นเช่นนั้นน้อยหรือคอนขางน้อย
- ง. น้อยที่สุด หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจเรื่องนั้นน้อยมาก หรือไม่มีเลย
 เคยไคยินเพลงนั้นน้อยมากหรือไม่เคยไคยินเลย
 เคยไคชมการละเล่นนั้นน้อยมาก หรือไม่เคยไคชมเลย
 เคยรู้จักสิ่งเหล่านั้นน้อยมาก หรือไม่เคยรู้จักเลย
 เห็นว่าเป็นเช่นนั้นน้อยมาก หรือไม่เป็นเช่นนั้นเลย

ตัวอย่าง

1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเรื่องต่อไปนี้เพียงใด

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1.1 เพลงกล่อมเด็ก				✓
1.2 เพลงพื้นเมือง			✓	
1.3 การละเล่นพื้นเมือง ฯลฯ			✓	

ความหมาย หมายถึงท่านมีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพลงกล่อมเด็กน้อยมาก หรือ
 ไม่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพลงกล่อมเด็กเลย ส่วนเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองนั้น
 ท่านมีความรู้ความเข้าใจน้อย หรือคอนขางน้อย

2. ท่านเคยไคยันทำนองเพลงพื้นเมืองต่อไปนี้เพียงใด

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
2.1 ทำนองเพลงโมเวียงยุคคิ.				✓
2.2 ทำนองเพลงสักราวา		✓		
2.3 ทำนองเพลงปรวาร์หัด ฯลฯ	✓			

ความหมาย หมายถึง ทานเคยไคยีนเพลงพื้นเมือง ทำนองเพลงโมเวยงูคคี
น้อยมาก หรือไม่เคยไคยีนเลย ส่วนเพลงสักรวานั้นทาน
เคยไคยีนน้อย หรือค่อนข้างน้อย และเพลงปกรันเจ
ทานเคยไคยีนมากที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรักษาคุณค่าของเพลงพื้นเมือง
และการละเล่นพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์ โปรดแสดงความคิดเห็น
อย่างเสรี ซึ่งอาจจะเป็นปัญหาที่ท่านประสบเอง หรือมีความเห็นว่า
เป็นปัญหาต่อการส่งเสริมให้ชาวจังหวัดสุรินทร์ รู้จักคุณค่าเพลงพื้นเมือง
และการละเล่นพื้นเมือง และโปรดเขียนข้อเสนอแนะในการส่งเสริม
ให้ชาวสุรินทร์ อนุรักษ์คุณค่าเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมือง
เพื่อช่วยให้ผู้สนใจศึกษาหรือส่งเสริมวัฒนธรรมพื้นเมือง นำไปปฏิบัติ
ได้อย่างดียิ่ง

แบบสอบถาม

เรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าของเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. อายุปี

2. เพศ ชาย หญิง

3. อาชีพ

รัฐบาล ทำงานเอกชน

ค้าขาย นักบวช

นักศึกษา ระดับ.....

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน (นอกเหนือจากภาษากลาง)

ภาษาลาว ภาษาส่วย

ภาษาเขมร อื่น ๆ (โปรดระบุ)

5. มีความสามารถเกี่ยวกับเพลงพื้นเมือง และการละเล่นพื้นเมือง (ตอบได้หลายข้อ)

ร้องเพลงพื้นเมือง การละเล่นพื้นเมือง

คนตรีพื้นเมือง ไม่มีความสามารถเลย

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าของเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองของจังหวัด สุรินทร์

1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเรื่องต่อไปนี้เพียงใด

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1.1 เพลงกล่อมเด็ก				
1.2 เพลงพื้นเมือง				
1.3 การละเล่นพื้นเมือง เช่น เว็อมอ้าย เว็อมอ้นเว				

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1.4 ละครชาวบ้าน เช่น ดิเกเขมร				
1.5 การละเล่นสำหรับเด็ก				
1.6 ภาพยนตร์ชาวบ้าน				
1.7 ปริศนาคำตอบ				
1.8 นิทานพื้นเมือง				
1.9 ประวัติความเป็นมาของชื่อสถานที่				
1.10 ศิลปะชาวบ้าน เช่น การจักสาน				
1.11 สถาปัตยกรรมชาวบ้าน				
1.12 ประเพณีต่าง ๆ				
1.13 ความเชื่อในเรื่องไสยศาสตร์ โหรา				
1.14 อื่น ๆ (โปรดระบุ)				

2. ท่านเคยได้ยินทำนองเพลงพื้นเมืองต่อไปนี้เพียงใด

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
2.1 ทำนองเพลงขลุ่ยเขิบ				
2.2 ทำนองเพลงรำพาย				
2.3 ทำนองเพลงอันของขลุ่ย				
2.4 ทำนองเพลงกันเทรีย				
2.5 ทำนองเพลงโมเวงยุคคี				
2.6 ทำนองเพลงอายัย				
2.7 ทำนองเพลงนอรแก้ว				
2.8 ทำนองเพลงกเมาแม				

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
2.9 ทำนองเพลงโนปติงตอง				
2.10 ทำนองเพลงกันจัญเจ้ตู่จ				
2.11 ทำนองเพลงสักราวา				
2.12 ทำนองเพลงรึมเปย				
2.13 ทำนองเพลงอมทู่				
2.14 ทำนองเพลงปลการันเจ้				
2.15 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				
.....				

3. ทานเคษมการละเล่นพื้นเมืองต่อไปนี้เพียงใด

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
3.1 เวื่อมอันเว				
3.2 เวื่อมอายย				
3.3 เวื่อมกโนปติงตอง				
3.4 เวื่อมจรีญอันตู่จ				
3.5 เวื่อมตรก				
3.6 เวื่อมจรีญนอรแกว				
3.7 เวื่อมจรีญปังนา				
3.8 เวื่อมจรีญเบวิน				
3.9 เวื่อมจรีญจรวง				
3.10 เวื่อมจรีญกันทรอยกย				
3.11 เวื่อมจรีญจี้ปัย				
3.12 เวื่อมจรีญทรว				
3.13 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				

4. ท่านเคยได้ยินเพลงที่ใช้ในพิธีหรือประเพณีต่อไปนี้เพียงใด

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
4.1 พิธีในงานมงคลต่าง ๆ				
4.2 พิธีศพหรือประเพณีงานศพ				
4.3 พิธีรักษาคนป่วยควยเรอมนมวัด				
4.4 พิธีหรือประเพณีทำบุญต่าง ๆ				
4.5 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				

5. ท่านรู้จักเครื่องดนตรีพื้นเมืองต่อไปนี้เพียงใด

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
5.1 โทน (กลองกันตรึม)				
5.2 ปี่ใน (ปี่ชไล)				
5.3 ปี่อ้อ				
5.4 กรับ				
5.5 ฉิ่ง				
5.6 ฉาบ				
5.7 ขลุ่ย				
5.8 ซอ				
5.9 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				

6. ท่านเห็นว่าเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองมีอิทธิพลต่อชาวสุรินทร์
ในทางต่อไปนี้เพียงใด

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
6.1 ค่านิยม ทศนคติ				
6.1.1 ยกย่องผู้มีพระคุณ				
6.1.2 เชื้อพืงผู้อาวุโส				
6.1.3 รุ้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่				
6.1.4 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				
6.2 ค่านความเชื่อ				
6.2.1 เชื่อในศาสนา				
6.2.2 เชื่อในผีสงางเทวดา				
6.2.3 เชื่อในไสยศาสตร์				
6.2.4 เชื่อในโหราศาสตร์				
6.2.5 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				
6.3 ค่านวิถีชีวิต				
6.3.1 การเลือกคู่ครอง				
6.3.2 อาชีพ				
6.3.3 การทำความรู้จักคุ้นเคย				
6.3.4 การละเล่นในโอกาสต่าง ๆ หรือเทศกาลต่าง ๆ				
6.3.5 การแต่งกาย				
6.3.6 การรู้จักรักษาวินธรรม				
6.3.7 การถ่ายทอดความรู้แก่ชนรุ่นหลัง				
6.3.8 การติดต่อกับชุมชนอื่น ๆ				

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
6.3.9 การดัดแปลงวัฒนธรรมเดิมให้เข้ากับ วัฒนธรรมสมัยใหม่				
6.3.10 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				
6.4 ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี				
6.4.1 ประเพณีแต่งงาน				
6.4.2 ประเพณีทำศพ				
6.4.3 ประเพณีทางศาสนา				
6.4.4 ประเพณีการบวช				
6.4.5 ประเพณีการเกิด				
6.4.6 ประเพณีงานรื่นเริงในโอกาสต่าง ๆ หรือเทศกาลต่าง ๆ				
6.4.7 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				
6.5 ด้านอื่น ๆ (โปรดระบุ).....				

7. ท่านเห็นว่าเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองได้ให้คุณค่าในท่าน
 ต่อไปนี้ เพียงใด

ขอความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
7.1 คำภาษา 7.1.1 การใช้คำ ให้ความรู้เกี่ยวกับชนิดของคำ ความหมายของคำ สำนวนเปรียบเทียบ และโวหารต่าง ๆ ในบทเพลง 7.1.2 ให้ความรู้ รูปแบบการประพันธ์เพลง แต่ละทำนอง 7.1.3 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				
7.2 คำคนตรี และลีลาท่ารำ 7.2.1 ให้ความรู้เกี่ยวกับท่วงทำนองของเพลง แต่ละเพลง 7.2.2 ให้ความรู้เกี่ยวกับจังหวะของเพลงแต่ละเพลง 7.2.3 ให้ความรู้ในลีลาท่ารำของการละเล่น แต่ละอย่าง				

✓ ข้อความ	มากที่สุด	มาก	✓ น้อย	✓ น้อยที่สุด
7.2.4 ให้ความรู้ ลักษณะการเล่นเพลงและโอกาส เล่นการละเล่น				
7.2.5 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				
7.3 กานอารมณ์				
7.3.1 ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน				
7.3.2 ให้ความเบิกบานใจ				
7.3.3 เกิดความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมพื้นบ้าน				
7.3.4 ก่อให้เกิดความรักในวัฒนธรรมพื้นบ้าน ของตน				
7.3.5 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				
7.4 ด้านสังคม ประวัติศาสตร์ และปรัชญา				
7.4.1 แสดงถึงความสามัคคีมีน้ำใจซึ่งกันและกัน				
7.4.2 แสดงถึงเอกลักษณ์ของจังหวัดสุรินทร์				
7.4.3 แสดงถึงการรักษารัฐธรรมนูญพื้นบ้าน				
7.4.4 แสดงถึงลักษณะประเพณีอันดีงามของสังคม				
7.4.5 ให้เห็นวิวัฒนาการของวัฒนธรรมพื้นเมือง				
7.4.6 ให้เห็นอิทธิพลของวัฒนธรรมเมืองกรุง ต่อวัฒนธรรมพื้นเมือง				
7.4.7 ให้ชอคิดในชีวิตประจำวัน				
7.4.8 ให้คติการดำเนินชีวิต				
7.4.9 ให้ความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตและสภาพสังคม				
7.4.10 อื่น ๆ (โปรดระบุ)				

7. ท่านเห็นว่าเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองได้ให้คุณค่าในด้าน
ต่อไปนี้เพียงใด (ต่อ)

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
7.5 ด้านศาสนา				
7.5.1 ให้เห็นถึงการยึดมั่นในคำสอนทางศาสนา				
7.5.2 ให้เห็นถึงการปฏิบัติกิจทางศาสนาในเทศกาล ทำบุญต่าง ๆ				
7.5.3 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				
7.6 ด้านอื่น ๆ				
.....				

8. ท่านเห็นว่าผลของการรู้จักในคุณค่าเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมือง
ของชาวสุรินทร์ย่อมเกิดประโยชน์ต่อไปนี้เพียงใด

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
8.1 ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์และความรู้ความเข้าใจ ในเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองอย่างกว้างขวาง				
8.2 ช่วยให้มองเห็นปัญหาและแนวทางในการศึกษาอนุรักษ์ พัฒนาวัฒนธรรมพื้นเมือง				
8.3 ช่วยให้เกิดความรู้สึกร่วมกันในอันที่จะเผยแพร่และ สืบทอดวัฒนธรรมพื้นเมืองต่อไป				
8.4 ช่วยให้นำเอาประสบการณ์ต่าง ๆ ไปดัดแปลงให้ เหมาะสมกับสังคมของท้องถิ่น				

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
8.5 ช่วยให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจ และห่วงแหน มรดกทางวัฒนธรรมมากขึ้น				
8.6 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				

9. ท่านเห็นว่าการต่อไปนี้จะปลูกฝังประชาชนชาวสุรินทร์ทุกวัย ให้สนใจ
เพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองเพียงใด

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
9.1 จัดกิจกรรมส่งเสริมเพลงพื้นเมือง และการละเล่น พื้นเมืองทุกสถานบันการศึกษา และทุกระดับ				
9.2 ส่งเสริมให้จัดพิธีกรรมหรือประเพณีตามท้องถิ่นทุกฤดูกาล				
9.3 จัดให้มีการศึกษาวิชาวัฒนธรรมพื้นเมืองจังหวัดสุรินทร์ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา				
9.4 สนับสนุนส่งเสริมคณะคนตรีพื้นเมืองอย่างจริงจัง				
9.5 จัดให้มีการประกวดนักร้อง แม่เพลง ทารำ เพลง พื้นเมือง และการละเล่นพื้นเมืองบ่อยครั้ง				
9.6 สนับสนุนส่งเสริมงานวิจัยที่เกี่ยวกับเพลงพื้นเมือง และการละเล่นพื้นเมือง				
9.7 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				

10. ท่านเห็นว่าสถานที่ต่อไปนี้ควรเป็นที่รวมเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองเพียงใด

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
10.1 วัด				
10.2 โรงเรียน				
10.3 ที่ทำการกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน				
10.4 หอสมุดประชาชน				
10.5 ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัด				
10.6 อื่น ๆ (โปรดระบุ)				
.....				

11. ท่านมีความเห็นต่อการที่ผู้นำเพลงพื้นเมืองไปดัดแปลงเป็นเพลงลูกทุ่งดังต่อไปนี้เพียงใด

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
11.1 ทำให้ชาวไทยในถิ่นอนุรักษ์ทำนองเพลงพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์ มากขึ้น				
11.2 ทำให้คุณค่าเพลงพื้นเมืองเดิมเสื่อมลง				
11.3 ควรรักษาทำนอง จังหวะ เติมเอาไว้ให้มากที่สุด				
11.4 มีความภาคภูมิใจและพยายามหาทางรักษาวัดธรรมในด้านอื่น ๆ เพิ่มขึ้น				
11.5 กระตุ้นให้ประชาชนชาวสุรินทร์สนใจเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมือง มากขึ้น				
11.6 อื่น ๆ (โปรดระบุ)				
.....				

12. ท่านเห็นว่าปัญหาต่อไปนี้ เป็นสาเหตุที่ทำให้ชาวสุรินทร์ ไม่รู้จักคุณค่า
เพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองเพียงใด

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
12.1 เพลงสากลและเพลงไทยสากลเขามามีอิทธิพลในชนบท				
12.2 จังหวัดสุรินทร์มีชนหลายภาษาหลายกลุ่ม ซึ่งยากต่อการรวมกลุ่มเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน				
12.3 ผู้บริหารทุกระดับ ทุกสถาบันเห็นความสำคัญของเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองน้อย				
12.4 ขาดการส่งเสริมเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองอย่างจริงจัง				
12.5 ขาดแม่เพลงและครูสอนท้าว				
12.6 ผู้สนใจเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมือง				
12.7 ไม่มีศูนย์รวมเพื่อส่งเสริมเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมือง				
12.8 ผู้มีความรู้ทางเพลงพื้นเมือง หรือดนตรีไม่ยอมถ่ายทอดให้แก่ผู้ที่สนใจ				
12.9 ภาษาเขมรเป็นภาษาที่ยากต่อการเข้าใจของผู้ที่สนใจศึกษา				
12.10 ชาวสุรินทร์ส่วนใหญ่ชอบคัปเดตังเนื้อเพลง ท้าวความแบบวัฒนธรรมเมืองหลวง				
12.11 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรักษาคุณค่าของเพลงพื้นเมือง
และการละเล่นพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์

คำชี้แจง

โปรดแสดงความคิดเห็นอย่างเสรีซึ่งอาจจะเป็นปัญหาที่ท่านประสบเอง หรือ
ท่านเห็นว่า เป็นปัญหาต่อการส่งเสริมให้ชาวสุรินทร์รู้จักคุณค่าเพลงพื้นเมือง
และการละเล่นพื้นเมืองซึ่งเป็นปัญหาที่ยังไม่คลี่คลายไว้ใน ตอนที่ 2 โปรด
เขียนข้อเสนอแนะในการส่งเสริมให้ชาวสุรินทร์รู้จักคุณค่าเพลงพื้นเมือง
และการละเล่นพื้นเมือง เพื่อช่วยให้ผู้สนใจศึกษา หรือส่งเสริมวัฒนธรรม
พื้นเมืองนำไปปฏิบัติได้อย่างดียิ่ง

1. คุณกับบุคคล หมายถึง

- ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวท่านเอง
- ผู้ใกล้ชิดกับท่าน
- บุคคลที่ท่านรู้จัก
- ปัญหาเกี่ยวกับแม่เพลงพอเพลงที่ท่านเคยชมการแสดง
- ผู้บริหารหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมวัฒนธรรม

ฯลฯ

ปัญหา

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

2. คานหน่วยงาน สถาบันต่าง ๆ หมายถึง

- สถาบัน หน่วยงานที่ควรส่งเสริมวัฒนธรรมพื้นเมือง
- คณะกรรมการพื้นเมือง

ฯลฯ

ปัญหา

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

3. คานวิธีการดำเนินงาน หมายถึง

- ขั้นตอนในการดำเนินงาน
- นโยบายการส่งเสริมวัฒนธรรมพื้นเมือง
- ทุนสนับสนุนส่งเสริมวัฒนธรรมพื้นเมือง

ฯลฯ

ปัญหา

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

4. ปัญหาอื่น ๆ

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

นางสมจิตร (ทองบุตร) กัลยาศิริ เกิดเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม พุทธศักราช 2493
ที่อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ สำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตรบัณฑิต จาก จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2516 ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย วิทยาลัย-
ครูสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

